

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. februar 2003**

Torsdag den 6. februar 2003 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 39/03 Studietur til Skt. Petersborg
 - 32/03 Forprojektering af idrætshal på Holmen/Arsenaløen
 - 41/03 Team København
 - 34/03 Anlægsbevilling til 2. og 3. etape af Utterslev Skole
 - 33/03 Anlægsbevilling til ny specialskole i Ryparken
 - 62/03 Fritvalsordninger på ældreområdet
 - 53/03 Plejehjemmet Thorupgården
 - 35/03 Etablering af ungdomssanktionspladser
 - 36/03 Pladsgaranti
 - 11/03 Pris- og kvalitetskrav vedrørende frit valg i hjemmeplejen
 - 27/03 Lokalplan "Ålandsgade-karreen" med Kommuneplantillæg
 - 28/03 Byfornyelsesbeslutning for Ålandsgade-karreen
 - 30/03 Lokalplan for byggeforeningen "Fremad"
 - 43/03 Projekter om Helhedsorienteret Byfornyelse
 - 45/03 Undersøgelse af parkeringsforholdene i Indre By og på Østerbro
 - 46/03 Valg til følgegruppen vedr. udvikling af risikobaseret dimensionering
 - 47/03 Valg til Landsbyggefondens bestyrelse
 - 49/03 Udskiftning af komponenter i spidsvarmecentralerne
 - 51/03 Revision af regulativ om håndtering af klinisk risikoaffald
 - 48/03 Ændring af I/S Amagerforbrændings vedtægt
 - 50/03 Tilretning af takster i Budget 2003
 - 40/03 Servicestrategi for Københavns Kommune
 - 42/03 Udmøntning af midler til renovering af kommunens ejendomme
 - 31/03 Etablering af Ny Amager Strandpark
 - 56/03 Styrkelse af Sundhedsforvaltningens Organisation
 - 54/03 Medlemsforslag om partigruppeværelse
 - 52/03 Medlemsforslag mod omskæring af piger
 - 55/03 Valg af stedfortræder til Valby Lokaludvalg
 - 63/03 Røkering i udvalg
 - 64/03 Røkering i udvalg
 - 65/03 Røkering i udvalg
 - 66/03 Røkering i udvalg
 - 38/03 Salg af ejendomme
 - 37/03 Salg af ejendom
-

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): God aften. Mødet er åbnet.
Jeg har modtaget afbud fra Klaus Bondam, Karin Nørgaard og Lars Engberg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Den Radikale Gruppe har bedt om, at Bjarne Peter Nielsen, der er rette stedfortræder, idet Henrik Morgen er flyttet fra kommunen, indkaldes som stedfortræder for Klaus Bondam, der er syg.

Venstres Gruppe har bedt om, at Annette Engell, der er rette stedfortræder, indkaldes som stedfortræder for Karin Nørgaard, der er syg. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil jeg byde velkommen til Annette Engell og Bjarne Peter Nielsen. Så vil jeg endvidere byde velkommen tilbage til arbejdet til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, der er tilbage fra ferie.

(*Forsamlingen rejste sig*)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 27 sager, hvoraf 2 skal behandles for lukkede døre. Jeg vil foreslå, at punkt 10 (27/03) og 11 (28/03) om Ålandskarreen behandles under ét.

Økonomiforvaltningen og arbejdsmarkedsforvaltningen har i fællesskab anmodet om, at punkt 9 (11/03) om pris- og kvalitetskrav vedrørende frit valg i hjemmeplejen trækkes fra dagsordenen, fordi sagen endnu ikke er fuldt belyst.

Jeg tror, jeg bliver nødt til at bede om lidt ro.

Der er udsendt 2 tillægsgagsordener. Sundheds- og omsorgsforvaltningen har bedt om, at den sag, der er på tillægsgagsorden II (62/03), den, der hedder fritvalgsordninger på ældreområdet, udsættes med henblik på behandling den 20 marts 2003.

Der er 2 sager på tillægsgagsorden I, og det drejer sig om sag 56/03, der er en sag om styrkelse af sundhedsforvaltningens organisation, og sag 55/03, der omhandler valg af stedfortræder til Valby Lokaludvalg.

Så har jeg desuden modtaget 4 sager uden for dagsordenen, der alle handler om røkeri i udvalg. Sagerne uden for dagsordenen kan under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen.

Jeg bliver nødt til at sige, at det dog er fantastisk, at der ikke kan blive ro. Nogle sidder og siger schhyy, men borgmester Pind og borgmester Geertsen snakker alligevel. Jeg bliver nødt til at bede om, at vi får lidt ro, så alle har en chance for at høre, hvad der foregår.

Listerne over sagerne på de 2 tillægsgagsordener, nu er der så kun én tillægsgagsorden, og sagerne uden for dagsordenen er omdelt på pladserne, og jeg vil foreslå, at sagerne indplaceres som følger:

Sag nr. 1 på tillægsgagsorden I, den om sundhedsforvaltningens organisation, behandles efter punkt 23 på den ordinære dagsorden. Sag nr. 2 på tillægsgagsorden I, den om valg af stedfortræder, behandles efter punkt 25 på den ordinære dagsorden. De 4 sager uden for dagsordenen behandles som de 4 sidste sager, inden dørene lukkes.

På pladserne er der omdelt en revideret dagsorden, hvor alle sager er indplaceret i den korrekte rækkefølge.

Så har jeg modtaget en anmodning fra kultur- og fritidsforvaltningen om, at kontorchef Mikael Keller-Hansen kan overvære forhandlingerne vedrørende punkt 27 (37/03), som drejer sig om salg af en ejendom, der behandles for lukkede døre.

Så skal jeg høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det ser ikke ud til at være tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

1) BR 39/03. Studietur til Skt. Petersborg

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til Skt. Petersborg i perioden fra den 31. august til den 3. september 2003 og beslutter, at der ydes diæter til medlemmerne svarende til statens takster for tjenesterejser, at Borgerrepræsentationen godkender, at Finn Rudaizky kan ydes erstatning for dokumenteret tabt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

arbejdsfortjeneste i forbindelse med deltagelse i studieturen, samt at udgifterne til diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme.
(Kulturborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt.

=====

2) BR 32/03. Forprojektering af idrætshal på Holmen/Arsenaløen

Indstilling om, at der afsættes 2,1 mio. kr. i Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003, bevilling Kultur og Fritid, konto 0.30.3, Idræts- og Kulturpuljen til projekteringsudgifter til idrætsanlæg Holmen samt til øvrige projekterings- og renoveringsudgifter m.v. til idrætsprojekter. Pengene udmøntes af Borgerrepræsentationen.

Kassemæssig dækning på beløbet anvises

- ved en overførsel af de afsatte 1 mio. kr. til projektering af idrætsanlæg Holmen i Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2002, bevilling Kultur og Fritid, konto 0.30.3, Idræts- og Kulturpuljen til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003, bevilling Kultur og Fritid, konto 0.30.3, Idræts- og kulturpuljen.

- på Økonomiudvalgets budget 2003, bevilling Finansposter, konto 8.05.5, Kassen med 1,1 mio. kr. (det resterende beløb fra den statslige kompensation for Måltidets Hus).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

3) BR 41/03. Team København

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender, at arbejdet vedrørende etableringen af Team København igangsættes på grundlag af Københavns Kommunes redegørelse om eliteidrættens vilkår og Københavns Erhvervsråds principper for en Team Copenhagen konstruktion, jf. sagsfremstillingen, samt at Borgerrepræsentationen giver en tillægsbevilling på 0,5 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2003 konto 0.30.1 (pulje til kultur, fritid og idrætsområdet) i form af en overførsel af ubrugte midler fra Kultur- og Idrætspuljen på 62 mio. kr. afsat i budget 2002. Midlerne anvendes til ekstern konsulentbistand i forbindelse med etableringen af Team København.

(Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

4) BR 34/03. Anlægsbevilling til 2. og 3. etape af Utterslev Skole

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på i alt 61,7 mio. kr. til gennemførelse af etape 2 og 3 af byggeriet af Utterslev Skole.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Ja, vi skal jo nødig korte Borgerrepræsentationens møder ned til det rene ingenting, så jeg synes, at når der er sådan en stor sag på dagsordenen, vil jeg godt lige give den et par ord med på vejen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Det drejer sig jo om Utterslev Skole, hvor man kan sige, at den planlagte byggeperiode er lang, fordi skolen bliver fyldt op nedefra. Forslaget går på, at de to sidste etaper kommer til at ligge i umiddelbar forlængelse af hinanden. Dels minimerer det besværet for skolen, dels ligger der en besparelse på 1 mio. kr.

Endelig kan de lokaler, der på den måde bliver flere af før tiden, godt benyttes til forskellige formål og skal benyttes til forskellige formål. Der er et voldsomt pres på specialundervisningen, og der er også behov for et 10. klasse miljø i den del af byen, som kan indpasses i hvert fald midlertidigt her.

Tilbage med hele projektet står så spørgsmålet om Den Gule Gård, hvis fremtid er temmelig usikker. Det er en bygning, som er bevaringsværdig, men omvendt er bygningen i meget ringe stand, og derfor bliver indretningen af den meget kostbar. Men jeg tror, den sag vender vi tilbage til på et eller andet tidspunkt.

Indstillingen blev godkendt.

5) BR 33/03. Anlægsbevilling til ny specialskole i Ryparken

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på i alt 30,35 mio. kr. til projektering og byggeri af en ny specialskole inkl. integreret KKFO i Ryparken 77-81.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Det her er også et af de store projekter, der løber af stablen i år, nemlig byggeri af en skole og en fritidsinstitution til psykisk udviklingshæmmede børn. Det imødekommer et meget stort behov.

Målet er, at det står færdigt til august, men byggeplanen er meget stram, og sker der det mindste, så kan det godt være, der går et par uger, før børnene kan begynde i skolen. Det vil sige, at de nuværende børn går i skole ude på Grundtvigskolen, og der bliver de selvfølgelig, indtil byggeriet står færdigt.

Grundtvigskolen kan bruge bygningerne i forbindelse med deres vækst derude. Det kan dog være, at man midlertidigt må placere andre børn derude, f.eks. børn med kontaktvanskeligheder. Placeringen der er udmærket, fordi der i forvejen ligger en villa derude.

Der er et stort pres og en meget voldsom vækst især i elevtallet på de her specialskoler, der sker noget inden for området. Men behovene i fremtiden er desværre ikke dækket med det her byggeri, som jeg i hvert fald er utroligt glad for, at vi fik sat i værk, således at det kan stå klart til august.

Indstillingen blev godkendt.

6) BR 62/03. Fritvalgsordninger på ældreområdet

Indstilling om godkendelse af, at Sundhedsforvaltningen udmønter frit valg i distrikter svarende til forvaltningens inddeling i myndighedsområder.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget) (Standsningsret)

Sagen blev udsat ved mødets start.

7) BR 53/03. Plejehjemmet Thorupgården

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Indstilling om, at plejehjemmet Thorupgården pr. 1. januar 2003 overføres til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, samt at overførslen til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets bevillingsområde "Voksne med særlige behov", funktion 5.55 på 30.100 t. kr. sker fra Sundheds- og Omsorgsudvalget bevillingsområde "Pleje, service og boliger for ældre" på budget 2003 med 23.862 t. kr. fra funktion 5.32 og 5.916 t. kr. fra funktion 5.34 og 322 t. kr. fra funktion 5.54. Overførslen på 6.200 t. kr. vedrørende budgetter og afdrag på lån overføres fra Sundhedsforvaltningens finansposter med 4.280 t. kr. fra funktion 7.63 og 1.920 t. kr. fra funktion 8.63 til de tilsvarende funktioner på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets finansposter.

Det forudsættes endvidere, at udgifter til vedligeholdelse og inventaranskaffelser afholdes indenfor Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget budgetramme.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: I lang tid har mange kritiseret Københavns Kommune for, at yngre psykisk syge skal bo sammen med ældre plejhjemsbeboere rundt om på vores plejehjem. Derfor er jeg meget glad for, at der nu er fundet en løsning, hvor vi på sigt får et plejehjem til unge psykisk syge. I dag bor de tæt op ad de ældre på mange plejehjem.

Denne sag har kørt siden maj 1999. Der har været stor utryghed på institutionen, fordi SUF og FAF ikke har været i stand til at blive enige om betingelserne for overdragelsen. Jeg besøgte for nogle måneder siden institutionen og oplevede frustrationen over, at kommunen ikke kunne beslutte sig. De har ikke kunnet iværksætte noget langsigtet arbejde, fordi sagen har været verserende.

Derfor har både sundhedsborgmester Inger Marie Bruun-Vierø og jeg lagt stor vægt på, at vi nu får truffet en beslutning.

Jeg har forstået, at der er indkommet 500 protestunderskrifter fra ældre til sundhedsborgmesteren om ikke at gennemføre projektet, men jeg mener, det er fornuftigt, og jeg mener, at vi i lyset af, at sagen nu har kørt så lang tid, skal træffe en beslutning i aften.

Men det er klart, at vi skal tage så meget hensyn til de ældre, de psykisk syge, som vi overhovedet kan i det videre arbejde. Vi skal sikre, at der bliver taget godt hånd om hver enkelt ældre på Thorupgården. Alle ældre får tilbudt at flytte, og de, der bliver, skal vi sikre fortsat har det godt.

Nu er det jo ikke sådan, at der kun behøver at være dårlig stemning, når psykisk syge og ældre er sammen. I morges var der i Københavns Radio en historie om, at det faktisk også kan gå godt, og at det kan være hyggeligt.

Men vi skal i det videre forløb informere så grundigt og så godt som muligt, og overordnet set er jeg glad for, at vi nu endelig kan få det plejehjem, vi har manglet, med socialpsykiatriske tilbud, som der er så hårdt brug for til de yngre.

Borgmester Inger Marie Bruun-Vierø: Jeg vil også gerne kvittere for et godt samarbejde med borgmester Bo Asmus Kjeldgaard for at få sat et punktum i denne sag, som jo handler om, at både den tidligere regering og Socialministeriet flere gange har kritiseret, at der ikke er nogen særlige tilbud til yngre plejekrævende, og vi havde jo så mulighed for at imødekomme den kritik her i København.

Selvfølgelig har det også gjort indtryk på mig, det skal det jo også, når der kommer protester fra borgerne. Derfor skal man jo hver eneste gang ransage sig selv: Er det her en rigtig løsning? Og efter en sådan ransagelse mener jeg, at vi kan stå inde for denne løsning.

Den langsigtede virkning er, at vi ikke fortsat er nødt til at placere borgere i alle aldersgrupper på alle plejehjem i København. Det, vi har foreslået, er en sivemodell, og det betyder, at der vil blive taget hånd om hver eneste borger, og befinder borgeren sig i et godt netværk med andre beboere, så vil der blive taget hånd om samtlige borgere i det netværk, når vi skal finde ud af, om de eventuelt skal et andet sted hen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Men her vil jeg understrege, at Thorupgården jo er borgernes hjem, så der er ingen, der vil blive flyttet mod deres vilje, og dem, der vælger at blive tilbage på Thorupgården, vil der selvfølgelig også blive taget hånd om.

Det her skulle gerne ende med, at det var en bedre situation for alle, og det vil vi arbejde hårdt for i både sundhedsforvaltningen og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen. Der bliver for øjeblikket arbejdet på en plan, som skal sikre, at ingen falder på gulvet og bliver tabt i denne sag.

Bente Møller (Ø): Enhedslisten vil gerne rose de to borgmestre for, at de fik bilagt forvaltningsstriden, for når denne sag trak så langt ud, som den gjorde, så var det jo, fordi vi havde to fagforvaltninger, det, jeg plejer at kalde søsterforvaltningerne, der burde være hinandens nærmeste, som på trods af klare politiske signaler for flere år siden ikke kunne finde ud af at få lavet en aftale, begge parter var tilfredse med, om overførsel af nogle af plejehjemmene fra sundheds- og omsorgsforvaltningen til familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen.

Jeg skal ikke dømme om, hvem der var den gode og den onde i den sammenhæng, men bare rose de to borgmestre for, at de tog den udfordring op, de fik fra fagudvalgene, og var i stand til at løse den. Jeg synes, at I måske kunne gøre gavn på den anden side af Atlanten og visse andre steder også med det diplomatiske talent, I har udvist her.

Jeg vil sige, at i Enhedslisten er vi glade for, at der endelig er fundet en løsning på det. Det er jo ikke sådan, at der bliver taget plejehjemspladser fra de gamle og givet til de unge. De, der skal være på plejehjem, er jo dem, der hele tiden er blevet visiteret til plejehjem. Forskellen er jo bare, at nu opdeler vi dem lidt efter behov og målgrupper og så efter alder. Det må alt andet lige være til alles gavn. At være 80 år og have lyst til at høre Poul Bundgaard og have en nabo, der gerne vil høre heavy rock eller Cream eller Clapton eller måske endnu værre Jimi Hendrix, det må da være sejt for begge parter.

Så derfor er det en rigtig god idé, og vi er kede af, at det, som vi ellers synes plejer at være gode samarbejdspartnere for os som politikere, nemlig ældrerødderne, i denne sag har spredt utryghed og misinformation blandt de ældre på Nørrebro ved nærmest at bilde dem ind, at nu stjal vi plejehjemspladserne fra de gamle.

Men altså rent bortset fra det, som vi håber bliver bilagt, og så samarbejder vi sikkert glimrende med ældrerødderne, også fremover, stor ros til de to borgmestre for, at de fik mæglet i forvaltningsstriden.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan stort set tilslutte mig det, der er sagt af de foregående talere.

Det, som har været lidt fremme i pressen i dag, er jo den her diskussion om, at efterhånden som der bliver færre og færre ældre på Thorupgården, så bliver de måske ensomme og mangler et netværk. Der er det i hvert fald vigtigt for Dansk Folkeparti, at forvaltningen er klar til at håndtere denne sag, således at hvis der er nogle, der ønsker at flytte til et andet plejehjem, hvor der måske er mere liv og flere ældre at dele sit fællesskab med, så har de muligheden for at blive flyttet, når de ønsker det.

Men jeg er sikker på, at forvaltningen er i stand til at kunne håndtere situation. Jeg vil i hvert fald personligt følge op på, at det sker.

Lise Helweg (V): Venstre vil da også sige tak til de to borgmestre for, at de har fået gennemført det her. Jeg skal sådan set ikke sige andet, end at Venstre er meget tilfreds med den ordning, der kommer nu.

Det eneste, jeg vil sige, er, at den ordning måske burde være gået lidt tidligere igennem. Jeg har selv personligt fået henvendelser, der viser, at personalet, og det er jo en tredje part i sagen derude, har været meget usikker på, hvad der skulle ske.

Så vil jeg sige, at når vi fremtidig laver sådan noget, så synes jeg, vi også skal tage meget hånd om personalet. Bl.a. har jeg hørt – det kan godt være, det ikke er korrekt – at lederen derude er trådt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

tilbage. Det kan godt være, det ikke er korrekt, det ved jeg ikke, men det er jo kedeligt, når der sker sådan noget i forbindelse med det. Der mener jeg måske også, at foruden omsorg for de gamle og de psykisk syge har vi faktisk også en omsorgspligt over for personalet.

Det var bare det, jeg ville sige.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

8) BR 35/03. Etablering af ungdomssanktionspladser

Indstilling om, at der gives en indtægtsbevilling på 8 mio. kr. fra Socialministeriet til etablering af minimum 10 pladser til kriminelle unge (budget 2003, bevilling Børnefamilier med særlige behov, funktion 5.23.3), samt at der gives en kapitalbevilling på 8 mio. kr. til etablering af 11 åbne ungdomssanktions- pladser fordelt med 5 pladser i bygning A på Sundholm, 3 pladser på Kløvermarksvej 32B, 3 pladser på den selvejende døgninstitution Seden Enggård samt en række pladser til kriminelle børn under 15 år. Udgiften afholdes i budget 2003 på bevillingen Børnefamilier med særlige behov, funktion 5.23.3.

Derudover bemærkes at Borgerrepræsentationen allerede har tiltrådt indstillingen om etablering af 5 sikrede pladser, finansieret ved et internt lån (BR 640/2002).

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er jo altid glædeligt, når det lykkes at skaffe ekstra midler fra staten til København, og i dette tilfælde er det lykkedes at lave en aftale med Socialministeriet, så de finansierer 10 åbne ungdomsinstitutionspladser med en bevilling på 8 mio. kr. Det er der hårdt brug for. Der er hårdt brug for, at vi gør noget for den her gruppe af unge kriminelle, får dem på ret køl via arbejde eller uddannelse. Det er nødvendigt at lave skræddersyede løsninger til hver enkelt. Det er ikke nogen let opgave, men projektet Spydspidsen, som har været meget fremme de sidste dage, viser, at det kan lade sig gøre.

Skal det lykkes, skal der foregå en såkaldt metodeudvikling, og her har kommunen oven i de 8 mio. kr. fået 3 mio. kr. til udvikling af den pædagogiske praksis i forbindelse med nye pladser. Det er der god grund til at glæde sig over.

Carl Christian Ebbesen (O): For Dansk Folkeparti er det glædeligt, når der sker nogle tiltag som det her, at der bliver taget hånd om unge kriminelle, banditter og slyngler, og at de ikke bare farer rundt på gaden og laver ny kriminalitet eller står på venteliste til at komme ind i en institution. Så det her tiltag støtter vi med hjertet og er glade for, der bliver gjort noget på dette område.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

9) BR 36/03. Pladsgaranti

Indstilling om, at pladsgarantien på 6 måneder bevares som politisk målsætning for hele byen, mens begrebet "gennemsnitlig indmeldelsesalder" indføres på bydelsniveau for at skabe bedre synlighed for forældrene over pladssituationen, samt at den forventede pladssituation i de enkelte bydele offentliggøres, så forældrene kan se, hvor hurtigt de kan forvente at få en plads til deres barn i institution eller dagpleje.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Vi har gjort en stor indsats for at skaffe byggegrunde til daginstitutioner, så vi kan bruge alle de penge, som vi i vores skiftende budgetaftaler har sat af til udbygning på daginstitutionsområdet. Men til trods for det er ventelisten alt for lang, og det er et stort problem for mange forældre, ikke mindst dem, som har brugt deres barselsorlov.

Frustrationen er blevet forstærket af det pladsgarantibegreb, som vi har opereret med. Hidtil har vi opereret med, at vi har en pladsgaranti på 11 måneder, men som et gennemsnit over året og mellem bydelene. Dette begreb må nærmest siges at have været misinformation til forældrene, for der kan jo ikke være tale om nogen garanti på 11 måneder, når det er i gennemsnit over bydele over året. I virkeligheden dækker begrebet over, at man i nogle bydele først kan få plads, når børnene er 16 måneder, mens man i andre bydele kan være heldige og få, når barnet er 6 måneder. Men nogle forældre har altså troet, at der var garanti ved 11-måneders-alderen.

I Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har vi derfor ønsket at give forældrene bedre information om ventetiden i de enkelte bydele, en ærlig information. En ærlig information kunne måske også være med til at fremme vores indsats for at få flere pladser i de bydele, hvor problemet er størst.

Med det nye opskrivningssystem, som vi har vedtaget, så er det endvidere intentionen, at de enkelte forældre kan få bedre information om, hvornår der er plads til dem, når de skal vælge, hvad for en institution de vil skrive sig op til. Meningen er, at de så godt som muligt skal få information om, hvornår pladsen er der.

Som vi har vedtaget systemet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, så er det ikke blevet muligt at give den helt præcise information, bl.a. fordi vi har valgt, at man kan skrive sig op til 2 institutioner, og ingen ved jo, om de, der står foran på listen, får plads på en anden institution først. Der er heller ingen, der ved, hvornår de børn, som er i institutionen, flytter til børnehave eller til en anden kommune. Så informationen er ikke helt så præcis, som jeg kunne ønske mig, sådan som vi har vedtaget opskrivningsreglerne.

Jeg synes godt alligevel, at vi bør se på, om det er muligt at gøre prognoserne lidt mere præcise, og det er jo en opgave for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget fremover at følge den proces.

Så skal jeg også til sidst nævne, at indstillingen her går på, at 6-måneders-pladsgarantien bevares som en politisk målsætning for hele byen, og det er også vigtigt.

Thor Buch Grønlykke (A): Desværre er vi i øjeblikket i en situation i Københavns Kommune, hvor pladsanvisningen i efterhånden lang tid, allerede fra før jul, har fungeret på en måde, som er under al kritik. Det er sådan, at folk ikke har kunnet komme igennem, og der har været en masse problemer, og dem har forvaltningen prøvet at rette op på, og vi håber, det er ved at lykkes, og det er ved at gå bedre.

En af årsagerne til det har været, at vi har ændret opskrivningsgrundlag, sådan at det nu tæller, fra barnet bliver skrevet op, og ikke fra den alder, barnet har, hvor man skal søge en institution. Det mener vi er en god idé, og det stemte vi efter nogle betænkeligheder for, fordi, som det hedder i indstillingen, »så forældrene kan se, hvor hurtigt de kan forvente at få en plads til deres barn i institution eller dagpleje.«

Rimeligheden af de problemer, vi har nu, som dog, skal det bemærkes, ikke er i det omfang, man kunne have håbet, er alene afhængig af, at det rent faktisk kommer til at være sådan, så forældrene kan se, hvor hurtigt de kan forvente at få plads til deres barn.

Vi er bekymrede over, at der er ting, der tyder på, at det rent faktisk ikke bliver tilfældet, at det rent faktisk bliver meget, meget svært for forældrene at finde ud af, hvornår de får plads til deres barn.

Det har tidligere været svært i FAF at administrere den mangelsituation, vi har i København, og det her var noget, der skulle gøre det lettere. Det er klart, at jeg er glad for, at Bo sagde, at vi skal følge op på det i udvalget, fordi jeg mener, at vi skylder Københavns borgere at sørge for, at vi får den information, der handler om, hvornår de kan få plads til deres barn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Carl Christian Ebbesen (O): Den 11-måneders-pladsgaranti, som vi har haft i Københavns Kommune, har virkelig været en torn i øjet på utrolig mange forældre. Jeg er sikker på, at der er masser, som har misforstået det signal om 11-måneders-pladsgaranti.

En af mine venner havde en klar opfattelse af, at i Københavns Kommune kunne man få passet sit barn, når det var 11 måneder. Nu har de så lige ringet og står i situationen og har fundet ud af, at der går 16 måneder. Så kommer sådan en person jo rasende rendende til mig og siger, hvordan det hænger sammen, og der er jo egentlig redegjort for her af borgmesteren ganske glimrende, at det hænger nemlig ikke sammen. Og det er derfor, vi foretager denne ændring. Den ændring er Dansk Folkeparti også enig i.

På selve udvalgsrådet var der lidt diskussion om, om man så skulle til at indføre en 6-måneders-pladsgaranti i København. Det er det, vi gerne vil. Ja, men så kan vi jo skrive, at det er en politisk målsætning, fair nok. Men det er så en ny signalforvirring til forældre, som bor i København, at nu kan de få passet deres barn efter 6 måneder. Når de skal ind og vælge institution, så finder de ud af, at det er stort set umuligt. Der er jeg bange for, at det er endnu et signal om forvirring. Det er så grunden til, at jeg tog et forbehold i udvalget.

Men jeg vil så også sige, at nu er den kommet i Borgerrepræsentationssalen. Der er ingen grund til at være politisk uenig om, hvad det egentlig er, vi gerne vil, nemlig at vi kan få passet vores børn i København efter 6 måneder. Men jeg synes også, at det lige så klart skal fremgå, at den nye ordning, vi overgår til, trods alt er et bedre redskab. Men jeg håber ikke, at de 6 måneder bliver brugt til andet, end at vi herinde virkelig tager os selv i nakken for at få bragt ventetiden ned til de 6 måneder.

Så Dansk Folkeparti vil støtte den samlede indstilling, som også et flertal i udvalget har støttet.

Karen A. Hækkerup (A): Vi har allerede haft en ordfører oppe og sige, hvad vi mener om selve omstruktureringen inden for området, men som forældre i Københavns Kommune kunne jeg godt tænke mig at tage ordet.

Det er fuldstændig ragnarok, det, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har indført. Man udsætter forældrene for nogle rimeligt voldsomme belastninger, fordi de som forældre får et brev om, at deres barns opskrivning er annulleret, og at de i øvrigt kan ringe. Når de ringer, er der ingen, der tager telefonerne, og når de skriver, har man ikke tid til at åbne brevene.

Det er bare en opfordring; når man laver nogle omstruktureringer, uanset at de er gode og i deres natur har et meget frugtbart sigte, så bliver man altså nødt til at sørge for, at de ansatte er klar til at modtage de opkald, der kommer. Det er ikke kun en katastrofe for de københavnske forældre, som virkelig er under et hårdt pres, når det drejer sig om daginstitutionsområdet, men det er altså også uanstændigt over for vores personale, at de skal finde sig i at blive skældt ud fra morgen til aften. Det er det, der sker, fordi alle forældrene er så desperate. Når man endelig kommer igennem, så løber vreden over.

Så det er en opfordring til, at når man vil lave nogle omstruktureringer, som er så gennemgribende som de her, så bliver man simpelt hen nødt til for borgernes, men så sandelig også for de ansattes skyld at sørge for, at apparatet er i stand til at levere varen.

Majbritt Mamsen (C): Vi er meget enige i, at det her har givet en masse bekymringer og frustrationer for mange forældre. Men jeg er også overbevist om, at forvaltningen har sat alle sejl til for at hjælpe de her forældre, og det er en ulykkelig situation for de medarbejdere, der sidder derude, og for forvaltningen generelt. Men man har gjort, hvad man kunne fra forvaltningens side, og har sat ekstra mandskab ind, lige så snart problemet opstod.

Jeg er i hvert fald fortrøstningsfuld efter den redegørelse, vi fik i går på udvalgsrådet, med hensyn til, at der virkelig bliver gjort alt, hvad der kan, og at forældrene selvfølgelig får plads efter, hvor gammelt deres barn er, og at de ikke bliver syltet på grund af, at de ikke kan komme igennem i forvaltningen. Det synes jeg er enormt vigtigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Dertil vil jeg sige, at De Konservative er meget positivt stemt over for det her, fordi det giver mere gennemsigtighed for forældrene at se, hvornår de kan få plads til deres barn. For der er ikke noget, der er mere frustrerende end ikke at vide, hvornår man kan melde tilbage på sit arbejde, og hvornår man kan få sit barn i en institution.

Så jeg tror på, at vi er på rette vej. Vi har haft indkøringsvanskeligheder, og det tror jeg på, at der er sat alle sejl til for at afhjælpe, med den redegørelse, vi fik i går. Så De Konservative vil stemme for det her og synes, at det helt klart er til bedring for forældrene.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er meget kort i forlængelse af det, Majbritt Mamsen siger. Det er rigtigt, at der har været store problemer, og det er klart, at det kan opstå i en situation, hvor 8.000 forældre ringer ind for at få besked, og man har ikke forudset det omfang, de henvendelser havde.

Men vi har i går i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget fået en grundig redegørelse for, hvad man har gjort, og man har virkelig sat alle sejl til, som også Majbritt Mamsen siger. Jeg har bedt om, at vi også på næste udvalgmøde følger sagen meget tæt, og vil selv følge den meget tæt. Så jeg mener, vi har gjort, hvad vi kunne.

Indstillingen – som anbefalet af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget – blev godkendt.

=====

11) BR 27/03. Lokalplan "Ålandsgade-karreen" med Kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan "Ålandsgade-karreen" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt med ændring af § 5, stk. 1, om bebyggelsesplan, og konsekvensrettelser i § 4 og § 10 samt erstatning af tegning nr. 27.530 med tegning nr. 27.614 alt med forbehold for resultatet af den fornødne supplerende høring i henhold til planlovens § 27, stk. 3, hvor høringsfristen fastsættes til 14 dage. Endvidere justeres § 8, idet bestemmelsen om bygges udgår.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. BR 28/03.

12) BR 28/03. Byfornyelsesbeslutning for Ålandsgade-karreen

Indstilling om, at det af Håndværkets Byfornyelsesselskab udarbejdede oplæg til byfornyelsesbeslutning for "Ålandsgade-karreen" – efter høring af berørte ejere og lejere – nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9 med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer, blandt andet om frafald af forslaget om nedrivning af ejerlejlighedsejendommen Geislersgade 12-14, med forbehold for resultatet af den fornødne supplerende høring i 14 dage, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at forlange eventuelle rettigheder, som det er nødvendigt at råde over til gennemførelse af byfornyelsesbeslutningen, afstået mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang at opfordre ejerne af byfornyelsesområdet ejendomme til at gennemføre byfornyelsesbeslutningens foranstaltninger og i givet fald meddele ejerne fornødne påbud om gennemførelse af foranstaltningerne, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til om fornødent at lade foranstaltninger udføre for ejernes regning og i givet fald til at forlange, at private tilhørende grunde og bygninger helt eller delvist afstås mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at overtage ejendomme eller dele heraf, som ejere med hjemmel i byfornyelseslovens § 159 måtte kunne kræve overtaget mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at sælge overtagne ejendomme i byfornyelsesområdet, at Bygge- og Teknikudvalget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, samt at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at give tilsagn om støtte efter byfornyelseslovens § 11 stk. 5 til de i byfornyelsesbeslutningen udpegede ejendomme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. BR 27/03.

Mikkel Warming (Ø): To ting. Først er jeg som næstformand i Bygge- og Teknikudvalget blevet bedt af formanden, borgmester Søren Pind – som det lige er lykkedes at stryge ud ad døren – om for god ordens skyld stille følgende ændringsforslag, bare for at det, man måtte vedtage, bliver i overensstemmelse med det, der faktisk indstilles:

»At lokalplanen/byfornyelsesbeslutningen vedtages endeligt med de i indstillingen foreslåede ændringer, idet det foranlediget af den supplerende høring endvidere vedtages, at Geislersgade 20-22 udgår af det fælles gårdanlæg, hvorved dele af skurbebyggelsen på Geislersgade 16-18 kan bevares.«

Som ændringsforslag som resultat af høringen.

Så skal jeg på egne, Enhedslistens vegne sige noget meget kort, og det er, at det er en sag, der har haft en meget lang og rimeligt grundig behandling, kan man roligt sige, i Bygge- og Teknikudvalget. Jeg synes, det tror jeg egentlig også, de fleste andre gør, dybest set, at det er trist, at det ser ud til, at ejendommen Holmbladsgade 24-30 m.v. skal rives ned.

Der har været nogle meget store problemer med kommunikation, forvaltning/byfornyelsesselskab kontra beboerne. Hvor disse problemer opstår henne, skal jeg ikke begive mig ud i spekulationer om, blot konstatere, at de har været der.

Og omkostningerne, konsekvenserne for andelsforeningen ved selv at stå for byfornyelsen, har, så vidt jeg kan vurdere, ikke været helt klare. Det ændringsforslag, Enhedslisten stillede i Bygge- og Teknikudvalget, handler derom, handler om, at de oplysninger, udvalget fik om huslejekonsekvenser for beboerne i Holmbladsgade 24-30, hvis de selv skulle stå for byfornyelsen med kommunalt tilskud, skulle stå tindrende klart og være accepteret, og hvis man så insisterede, så kunne vi principielt godt gå med, osv.

Forslagets karakter skal også ses i sammenhæng med, at der ligesom ikke var stemning for at udsætte sagen igen i udvalget for at sikre, at den information, udvalget fik af forvaltningen, også blev gjort meget klar for beboerne.

På den baggrund skal jeg genfremsætte forslaget fra Bygge- og Teknikudvalget. Hvis dette forslag falder, kan Enhedslisten i øvrigt tiltræde indstillingen.

Winnie Larsen-Jensen (A): Samlet set er det her en dybt ulykkelig sag, som i bund og grund har en skurk efter min bedste overbevisning, som er administratoren af ejendommen. Administratoren af denne ejendom bliver ved med, jeg vil næsten sige, nej, nu skal man jo opføre sig ordentligt, sige, at administratoren af denne ejendom hele tiden stiller beboerne i udsigt, at man kan trylle med midler, der ikke findes.

Det er også derfor, at vi i Socialdemokratiet ikke kan stemme for Enhedslistens ændringsforslag, fordi det er en illusion at bede mennesker om at betale en så høj husleje, som det faktisk bliver, selv om spørgsmålet, og det er meget sympatisk stillet af Enhedslisten, er besnærende: Har I virkelig lyst til det?

Med den kvalitet, der kommer ud af en eventuel meget, meget skrabet byfornyelse, kan vi ikke i Socialdemokratiet forsvare at sætte huslejen op til det niveau. Det er ganske enkelt ikke rimeligt hverken for offentlige midler eller at stille andelshaverne i den situation.

Men som sagt, i bund og grund synes jeg, at skurken er en administrator, som på det nærmeste har ført beboerne bag lyset.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Man gik først til afstemning vedr. BR 27/03:

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"at lokalplanen / byfornyelsesbeslutningen vedtages endeligt med de i indstillingen foreslåede ændringer, idet det foranlediget af den supplerende høring endvidere vedtages, at Geislersgade 20-22 udgår af det fælles gårdanlæg, hvorved dele af skurbebyggelse på Geislersgade 16-18 kan bevares."

Ændringsforslaget blev vedtaget.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"at såfremt andelshaverne i ejendommen Holmbladsgade 24-30/Geislersgade 2-6 på forespørgsel erklærer sig indforstået med, at den påtænkte byfornyelse vil kunne indebære, at den årlige boligafgift øges til i størrelsesordenen 1.000 kr. pr. m², anbefaler Enhedslisten overfor Borgerrepræsentationen en begrænset vedligeholdelse og ombygning af ejendommene indenfor en udgift på ca. 16 mio. kr.; heraf knap 6 mio. kr. fra støtteordningen "Privat Byfornyelse" og ca. 10 mio. kr. efter Byfornyelseslovens kapitel 3."

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 14.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Indstillingen – med det vedtagne ændringsforslag fra Venstre – blev herefter godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 28/03:

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"at lokalplanen / byfornyelsesbeslutningen vedtages endeligt med de i indstillingen foreslåede ændringer, idet det foranlediget af den supplerende høring endvidere vedtages, at Geislersgade 20-22 udgår af det fælles gårdanlæg, hvorved dele af skurbebyggelse på Geislersgade 16-18 kan bevares."

Ændringsforslaget blev vedtaget.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Bygge- og Teknikudvalget:

"at såfremt andelshaverne i ejendommen Holmbladsgade 24-30/Geislersgade 2-6 på forespørgsel erklærer sig indforstået med, at den påtænkte byfornyelse vil kunne indebære, at den årlige boligafgift øges til i størrelsesordenen 1.000 kr. pr. m², anbefaler Enhedslisten overfor Borgerrepræsentationen en begrænset vedligeholdelse og ombygning af ejendommene indenfor en udgift på ca. 16 mio. kr.; heraf knap 6 mio. kr. fra støtteordningen "Privat Byfornyelse" og ca. 10 mio. kr. efter Byfornyelseslovens kapitel 3."

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 14.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. februar 2003**

Indstillingen – med det vedtagne ændringsforslag fra Venstre – blev herefter godkendt.

=====

13) BR 30/03. Lokalplan for byggeforeningen "Fremad"

Indstilling om, at forslag til lokalplan for den bevaringsværdige byggeforeningsbebyggelse "Fremad" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede justeringer af lokalplanforslagets bestemmelser i § 3 om anvendelse, § 6 om bebyggelsens ydre fremtræden og § 9 om de ubebyggede arealer.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

14) BR 43/03. Projekter om Helhedsorienteret Byfornyelse

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at udarbejde programgrundlag for helhedsorienteret byfornyelse i tre områder henholdsvis i Musikbyen i Kongens Enghave, i Tingbjerg/Utterslevhuse-området og på Ydre Vesterbro, såfremt Økonomi- og Erhvervsministeriet meddeler tilsagn om forhåndsreservation af støtte, at Bygge- og Teknikforvaltningen under forudsætning af opnået forhåndsreservation om statslig støtte bemyndiges til at indgå forretningsføreraftaler med eksterne rådgivere om udarbejdelse af programgrundlag for helhedsorienterede byfornyelsesprojekter i Musikbyen i Kongens Enghave, i Tingbjerg/Utterslevhuse-området og på Ydre Vesterbro samt i et igangværende projekt i Folehavebebyggelsen, samt at Bygge- og Teknikforvaltningen under forudsætning af opnået forhåndsreservation om statslig støtte bemyndiges til at afholde de med programudarbejdelsen forbundne udgifter.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

15) BR 45/03. Undersøgelse af parkeringsforholdene i Indre By og på Østerbro

Indstilling om, at undersøgelsesprogrammet, der fremgår af sagsbeskrivelsen, danner grundlag for en konsulentundersøgelse af parkeringsforholdene i Indre By og på Østerbro, samt at der gives en kapitalbevilling på 1,5 mio. kr. under Vej & Parks anlægsramme (funktion 2.22.3) til undersøgelsens gennemførelse.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

16) BR 46/03. Valg til følgegruppen vedr. udvikling af risikobaseret dimensionering

Indstilling om, at Niels Ole Blirup, chef for Københavns Brandvæsens Brand- og Redningsafdeling, indstilles som Københavns Kommunes repræsentant i følgegruppen vedr. udvikling af risikobaseret dimensionering i det kommunale redningsberedskab.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. februar 2003**

Indstillingen blev godkendt.

=====

17) BR 47/03. Valg til Landsbyggefondens bestyrelse

Indstilling om, at direktør Jens Ole Nielsen udpeges til medlem af bestyrelsen for Landsbyggefonden som repræsentant for Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune for perioden 1. april 2003 til 31. marts 2007.

(Bygge- og Teknikforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 49/03. Udskiftning af komponenter i spidsvarmecentralerne

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 3,5 mio. kr. til renovering og udskiftning af komponenter i spidslastcentralerne: Østre Varmecentral, Sundholm Varmecentral og Lygten Varmeværk.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

19) BR 51/03. Revision af regulativ om håndtering af klinisk risikoaffald

Indstilling om, at "Regulativ for opbevaring, transport og bortskaffelse af specielt sygehusaffald og lignende i Københavns Kommune" ophæves den 1. juli 2003, samt at "Regulativ om håndtering af klinisk risikoaffald i Københavns Kommune" træder i kraft den 1. juli 2003.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

20) BR 48/03. Ændring af I/S Amagerforbrændings vedtægt

Indstilling om at godkende ændring i § 11 stk. 3 i vedtægten for I/S Amagerforbrænding.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 50/03. Tilretning af takster i Budget 2003

Indstilling om, at en række takster i budget 2003 rettes som angivet i bilag 1 med virkning fra 1. marts.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

22) BR 40/03. Servicestrategi for Københavns Kommune

Indstilling om, at tiltræde vedlagte Servicestrategi for Københavns Kommune med baggrund i vedtaget budget 2003, at tiltræde tillæg til Københavns Kommunes eksisterende udbudspolitik vedr. håndtering af udfordringsretten, samt at delegere kompetencen til at afvise en udfordring til forvaltningerne uden at foretage en sammenligning med den kommunale opgavevaretagelse, hvis præmisserne på side 5 er opfyldt, jf. Lov om kommunernes styrelse § 62 b stk. 1, nr. 1-9. (Økonomiudvalget)

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg vil følge Per Bregengaards eksempel og sige, at nu skal alt jo ikke bare køres derudad. Der er vigtige sager på dagsordenen, som bør nævnes, i hvert fald som minimum en forelæggelsestale. Sådan en sag synes jeg, at Københavns Kommunes servicestrategi faktisk er.

Derudover vil jeg også henlede opmærksomheden på, at der vil blive stillet et ændringsforslag, som er omdelt på bordene, som udspringer af den diskussion, som Økonomiudvalget havde forleden dag.

Men det, vi behandler i dag, er servicestrategien, der skal give ikke bare Københavns Kommune, men også københavnerne et overblik over, hvad det er for nogle områder, vi som politikere har fokus på, når det gælder om at forbedre servicen i København, og det kan jo give anledning til en debat med borgerne, om de er enige.

Servicestrategien skal, og det gør vores også, skitsere, på hvilke områder og med hvilke initiativer, kommunen vil arbejde på at forbedre og udvikle den service, som borgerne i kommunen får.

Servicestrategien, som vi har lagt den frem her, tager udgangspunkt i budgettet for 2003 og de hensigtserklæringer, som følger med det. Derfor er der også beskrevet en række generelle udviklingsområder og udbygningsområder. Og så er der beskrevet nogle indsatsområder, som afspejler de opgaver og de projekter, som Borgerrepræsentationen hidtil har vedtaget i forlængelse af budgettet. Så servicestrategien indeholder de overordnede ting, men den indeholder også konkret det, vi så er gået i gang med.

Som en del af denne sag ligger udfordringsretten, altså det initiativ, som regeringen er kommet igennem med, som betyder, at private firmaer, udbydere og andre har mulighed for at udfordre de kommunale forvaltninger og kommunerne på, om man nu løser opgaven bedst muligt, eller det var bedre, at den blev løst af en privat. Det betyder jo, at vi i Københavns Kommune skal behandle de henvendelser, der kommer fra private, og begrunde, hvorfor vi mener, at vi nu gør det bedre, end de gør det.

En del af denne udfordringsret indeholder nogle bestemmelser om, at man i kommunen kan delegere nogle af de her afvisninger til det administrative niveau, og det er så også det, der er beskrevet i selve indstillingen, og det er det, der fremgår af indstillingens 3. »at«.

Det spørgsmål, der blev rejst af Karin Storgaard i Økonomiudvalget, var, hvordan man skulle forstå det 9. punkt i denne kasse med ting, man kunne uddelegere til forvaltningerne i forhold til at give afslag. Det 9. punkt handler om der, hvor den kommunale opgavefordeling ikke helt præcist er lagt ligesom den private, der nu kommer og godt vil byde ind.

Det vil jeg gerne sige til Karin Storgaard er et rigtig godt spørgsmål, som har foranlediget dette ændringsforslag, fordi der nemlig har været noget tvivl om, hvordan det egentlig er, man skal forstå det.

Så derfor skal jeg foreslå, at der i selve indstillingens 3. »at« kommer til at stå:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

»at delegere kompetencen til at afvise en udfordring til forvaltningerne uden at foretage en sammenligning med den kommunale opgavevaretagelse, jf. lov om kommunernes styrelse, § 62 b, stk. 1, nr. 1-8.«

Det vil sige, at det sidste punkt i kassen på indstillingen side 12 tages ud, så det kun er punkterne 1-8, vi i dag delegerer til administrativ varetagelse, hvorimod punkt 9 fremover vil blive behandlet sådan, at når der kommer en konkret udfordring, og den første udfordring ligger, så vil den blive forelagt i en indstilling til Borgerrepræsentationen, hvor vi så kan tage stilling til den sag og også tage stilling til, hvad der efterfølgende skal ske med lignende sager, om vi så efterfølgende vil lade lignende sager afgøre administrativt eller i Borgerrepræsentationen.

Så den tvivl, der har været om, hvordan man skal tolke nr. 9, kan med dette ændringsforslag gøre, at vi faktisk får den type sager i Borgerrepræsentationen, så vi alle sammen kan kigge på, hvad det er der skal være linjen i Københavns Kommune i forhold til de sager.

Så det skal jeg anbefale, at man tiltræder, og at man derved tiltræder selve indstillingen, sådan så vi fremover har en servicestrategi for Københavns Kommune.

Borgmester Martin Geertsen: Winnie Berndtsons indlæg opfatter jeg egentlig som særdeles fornuftigt, for så vidt angår den sidste del; det synes jeg lyder praktisk.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Venstre, når man ikke her i kommunen har kunnet finde ud af at lave en tilstrækkeligt offensiv udbudspolitik, selvfølgelig med kyshånd tager imod, at så gør regering og Folketing det for os.

Så kan man altid, som jeg sikkert også tror, der er nogle, der har haft lyst til at spekulere i, forsøge at lægge så mange hindringer for de private virksomheders mulighed for at komme ind og byde i vejen for det som muligt ved at sætte en masse ikke mindst supplerende oplysninger ind i det materiale, som de private virksomheder skal levere, når de udfordrer kommunen på dette eller hint område.

Vi synes, at man nok har strammet skruen en anelse for meget i den henseende, altså at man gør det unødigt bureaukratisk at forsøge at udfordre kommunen. Så derfor vil vi gerne have afstemning om det, der hedder punkt 2 i bilag 2, som er supplerende oplysninger om tilbud; vi vil gerne have, at det udgår.

Jens Johansen (F): I SF synes vi, det er udmærket, at vi nu får udarbejdet en servicestrategi, og at vi også får indlagt en evaluering. Evaluering af trufne beslutninger og hensigtserklæringer omkring partikelfiltre og diskussionen af dem har jo i den seneste tid vist sig at være en god ting.

Det er derfor også godt, selv om det er det tilfældige budget 2003 og ikke 2002, 2001 og de hensigtserklæringer, der også er vedtaget i forbindelse med det, f.eks. omkring arbejdsmiljøet, hvor vi endnu ikke har set nogen ting fra økonomiforvaltningen. Det er et tilfældigt årsbudget, der afspejler sig i denne servicestrategi.

Det betyder selvfølgelig, at der skal følges op på de Ga-Jol'er – nogle kalder dem noget andet – som er på side 2, sp. 2, således at det afspejler den bredde, men også de målsætninger, som er i kommunen generelt, og ikke blot et enkelt år. Men det fremgår også af indstillingen.

Vi forventer os en del af det her. Vi er blevet orienteret om, at det er meget vanskeligt at binde fagforvaltningerne op på det, det tror jeg også, sagen omkring dieselpartikelfiltre har vist, men så må vi jo være nogle, der vælger at være politihund i dette spil, når det gælder de målsætninger, som bliver vedtaget i årenes budgetter. Om det så er den ene eller den anden af os, skal jeg lade være usagt. Og om det er i Økonomiudvalget eller i fagudvalgene, så kommer det vel ud på ét.

Jeg skal om udfordringsretten sige, at det jo ikke blot er private firmaer, men det er også andre former for organisering af arbejdet i alment nyttige eller frivillige, sociale eller andre organiseringer, som kan byde ind og udfordre kommunens opgaveløsning, med andre ord også vores egne medarbejdere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Vi ved fra sundhedssektoren, at det har betydet et lønløft for sygeplejerskerne, at de ikke længere er ansat på hospitalerne, men er ansat i bureauer, som servicerer hospitalerne. Måske kunne det her tjene til at få løftet nogle af de lavest lønnede i vores kommune eller få udfordret det felt, som vi selv har syntes, vi skulle tage hul på med budgetvedtagelsen for 2003, nemlig spørgsmålet om meruddannelse og mere i løn, ny løn til de lavest lønnede på de områder, hvor der er rekrutteringsproblemer.

Det her kan betyde yderligere rekrutteringsproblemer, fordi andre kan finde ud af mindre bureaukratisk at løse de opgaver, som nu tilsyneladende ser ud til at drukne i bureaukrati.

Mikkel Warming (Ø): Der kan holdes mange skåltaler om denne opremsning af hensigtserklæringer, der er vedtaget i forbindelse med budgettet. Det vil jeg dog ikke – og så dog alligevel.

Fordi først og fremmest skal jeg selvfølgelig genfremsætte vores forslag fra udvalget om de to punkter, hvor hensigtserklæringer, som nu står i servicestrategien, vi ikke er enige i, omkring trafikken selvfølgelig udgår. Det er den ene ting.

Den anden ting er måske i virkeligheden den største mangel ved det her, som man kalder en servicestrategi, og det er, at det kun handler om service. Når man tager så mange forskellige politikområder ind og definerer bedre betjening af borgerne og service mig her og der og alle vegne, hvor er så den anden del af det arbejde, der faktisk foregår i et specielt nedsat udvalg, nemlig om demokratiet, blevet af?

Det handler kun om service. Demokratiet, borgerinddragelsen, demokratiseringen, hvor er den henne? Ja, den optræder ikke her som et selvstændigt punkt. Det mener vi faktisk, den bør gøre, om ikke andet så for at markere, at i København fokuserer vi også på demokrati, på at inddrage den enkelte københavnere i beslutningen, i stedet for at det alt sammen er service. Fordi så åbner man jo bare op for, at udvalget for service og demokrati bliver et serviceudvalg og ikke et todelt udvalg.

Det ændringsforslag handler selvfølgelig om, at der etableres et selvstændigt punkt, der hedder demokrati, i oversigten, som så det udvalg, der sidder og har arbejdet og fortsat arbejder, efterhånden og i forbindelse med årets arbejde kan fylde ud. Så ud over genfremsættelsen af vores ændringsforslag skal vi også foreslå, at der laves en selvstændig dos, tror jeg det hedder, når det er sat op på den måde, det nu er i indstillingen, med overskriften »demokrati«.

Karin Storgaard (O): Jeg kan gøre det rimelig kort, fordi indstillingen om servicestrategien for København jo er en følge af budgettet for 2003 og de hensigtserklæringer, som blev vedtaget samtidig. Og da Dansk Folkeparti er med i budgettaftalen, vil vi selvfølgelig også kunne tiltræde indstillingen.

Jeg er glad for Winnie Berndtsons ændringsforslag stillet ud fra det spørgsmål, jeg har rejst i Økonomiudvalget, så det kan vi selvfølgelig også tilslutte os.

Så vil jeg sige, at det undrer mig lidt, at Enhedslisten ønsker, at punktet om afvikling af tung trafik og underjordiske parkeringsanlæg skal udgå af indstillingen. Jeg må indrømme, at jeg bliver lidt i tvivl om, hvad det er, Enhedslisten faktisk mener, fordi jeg har forståelsen af, at Enhedslisten gerne vil arbejde videre med, at man skal have den tunge trafik ud af byen, men der er måske noget, jeg har misforstået.

Så kunne jeg måske bedre forstå, at man ikke ville have underjordiske p-anlæg, fordi Enhedslisten jo har den holdning, at der helst ikke skal være nogen biler i byen. Vi har altså en anden holdning. Vi synes, at begge punkter skal blive i indstillingen. Det er jo netop på områder, hvor man skal iværksætte udbygning eller udvikling. Det er altså en handleplan, som tager udgangspunkt netop i de politiske prioriteter.

Så vil jeg sige til Venstres ændringsforslag, som også har været fremsat i udvalget, hvor Dansk Folkeparti undlod at stemme, at vi har drøftet sagen, og at vi faktisk gerne vil støtte Venstres forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Abderrahman Ben Haddou (D): CD er tilfreds med det oplæg, der er kommet frem. Der har været nogle røster fremme omkring nogle ændringsforslag, og der kan jeg så sige, at CD vil støtte Winnie Berndtsons ændringsforslag.

Med hensyn til Enhedslistens vil CD selvfølgelig ikke støtte det. Der vil jeg lige gøre opmærksom på, at det drejer sig om nogle hensigtserklæringer, som har været igennem salen her, og som er blevet vedtaget af et flertal. Det er alle sammen nogle, der er blevet vedtaget af flertallet, så vi kan ikke pille noget ud af det herfra, så ryger det hele totalt sammen, det bryder fuldstændig sammen.

Ideen med underjordiske p-anlæg er noget, jeg udmærket er bekendt med, at Enhedslisten ikke kan lide, men man må erkende, at et flertal ønskede at stemme for en hensigtserklæring, der betød, at man gerne ville arbejde hen imod underjordiske p-anlæg.

Ellers vil jeg sige om det ændringsforslag, som Venstre er kommet med, at det vil CD ikke stemme for. Vi mener, at erhvervslivet skal være en naturlig medspiller i løsningen af de sociale problemer i København i lokalområdet. Husk på medspiller og ikke modstander. Vi har alt for mange grupperinger af folk i København.

Så jeg opfatter kun det forslag, som ligger i punkt 2, bilag 2, som at få inddraget det lokale erhvervsliv og være med til at løfte også de sociale opgaver i området. Det kan jeg da kun være tilfreds med som CD'er.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg skal bare lige kommentere, ikke de ændringsforslag, der blev stillet i udvalget, fordi dem har vi stemt imod, og det vil vi også gøre her, men lige kommentere ændringsforslaget fra Mikkel Warming.

Jeg vil sige, at om der står demokrati eller ikke står demokrati i den der opremsning, gør hverken fra eller til for det arbejde, der foregår i Demokrati- og Serviceudvalget. Det arbejde har jo sit kommissorium vedtaget af Borgerrepræsentationen.

Jeg kan berolige Mikkel Warming med, at demokratidiskussionen har en lige så stor vægt om ikke større vægt i det arbejde, en servicediskussion indtil nu har haft, så jeg tror, man kan være helt rolig. Da det sådan set hverken gør fra eller til og ikke er en del af det udgangspunkt, som servicestrategien bygger på og ikke betyder noget som helst for arbejdet i Demokrati- og Serviceudvalget, så synes jeg, man kan stemme for det. Man kan sådan set også lade være. Så vi undlader, og så kan man jo se, om det bliver vedtaget eller ej, for det gør hverken fra eller til.

**Venstre genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget:
"Punkt 2 i bilag 2 "Supplerende oplysninger om tilbudet" udgår."**

**Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 12. 5 undlod.
For stemte V med undtagelse af 1 medlem (Michael Rosenmark) og O.
Imod stemte A, 1 medlem af V (Michael Rosenmark), F, Ø, C og D.
B undlod.**

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget til indstillingens 1. at:

"Afvikling af tung trafik og underjordiske P-anlæg udgår som indsatsområder fra servicestrategien."

**Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 14.
For stemte F og Ø.
Imod stemte A, V, B, O, C og D.**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Socialdemokratiet stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 3. at:
 "at delegere kompetencen til at afvise en udfordring til forvaltningerne uden at foretage en sammenligning med den kommunale opgavevaretagelse, jf. Lov om kommunernes styrelse § 62 b, stk. 1, nr. 1-8."

Ændringsforslaget blev vedtaget med 52 stemmer imod 0.
 For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:
 "Der tilføjes et selvstændigt punkt om demokrati."

Ændringsforslaget blev forkastet med 17 stemmer imod 14. 21 undlod.
 For stemte F og Ø.

Imod stemte 3 medlemmer af V (Annette Engell, Heidi Wang og Michael Rosenmark), B, O, C og D.

A og V med undtagelse af 3 medlemmer (Annette Engell, Heidi Wang og Michael Rosenmark) undlod.

Indstillingen – med det vedtagne ændringsforslag fra Socialdemokratiet – blev herefter godkendt.

=====

23) BR 42/03. Udmøntning af midler til renovering af kommunens ejendomme

Indstilling om, at der gives tillægsbevillinger til fagudvalgenes drifts- og anlægsbudgetter for 2003 på 100,0 mio. kr. til renovering og vedligeholdelse af kommunens ejendomme samt herunder 2 mio. kr. til konsulentvirksomhed mv. i forbindelse med etablering af fælles ejendomsenhed, jf. vedlagte fordeling på bevillinger. Det indstilles samtidig, at der afsættes 18 t.kr. til RIA for gennemført vurdering af indkomne forslag. Der anvises kasse-mæssig dækning på den under Økonomiudvalget afsatte pulje til renovering og vedligeholdelse af kommunens ejendomme, konto 6.51.3, fælles anlægspuljer.

(Økonomiudvalget)

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Det er jo rigtig, rigtig mange penge, og de falder på et tørt sted. Det kan man jo se på alle de forslag, der blev indhentet fra forvaltningerne. Der kunne sagtens have været brugt mange flere til renovering og vedligeholdelse.

Jeg vil sige, at SF anerkender selvfølgelig principperne i det fælles styringsredskab til vedligeholdelsen, dem der ligger i Caretaker. Men når det er sagt, så kunne vi også godt tænke os på sigt, når vi diskuterer dette område, at vi tog mere hensyn til, hvad kunne man kalde det, et sårbarhedsprincip. Altså der er forskel på at gå i svømmehal en gang om måneden og så være beboer på et plejehjem, altså hvor længe er folk der. Det synes vi er noget, som også skal med. Caretaker tager hensyn til arbejdsmiljø, men altså også hvor længe og hvad det er for nogle mennesker, der er et givent sted, altså børn er rimeligt sårbare f.eks.

Men det er i virkeligheden slet ikke derfor, jeg kommer herop. Det er det, der står på side 2 i indstillingen, under »Miljøvurdering«. Der står »Ingen bemærkninger«. Nu har vi jo fra Jens Johansen i aften hørt om partikelsagen, hvor vi fik et forslag vedtaget her i Borgerrepræsentationen, og så er der ikke sket så frygtelig meget siden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Sådan kunne man jo også godt lidt have det med miljøvurdering. Det startede helt tilbage i 1999 med et forslag i miljø- og forsyningsforvaltningen, blev vedtaget herinde i Borgerrepræsentationen i 2001, at når man forelagde politikker, så skulle man også have en miljøvurdering med ind.

Der står i materialet fra dengang, hvad der skal vurderes, og så er der en lang række eksempler, herunder nybyggeri og renovering, og at man skal forholde sig til miljøet i bred forstand. Det defineres i denne sammenhæng som forbruget af ressourcer, påvirkninger af det ydre miljø, dvs. lugt, vand, affald, støj etc., samt menneskets velfærd, sundhed og sikkerhed.

Nu må man da håbe, at det, når vi bruger 100 mio. kr. på vedligeholdelse og renovering, har nogle positive effekter på noget af alt det her.

Jeg synes, at det er ærgerligt, når vi får gode ideer, og når vi vedtager dem i enighed, at der så ikke bliver fulgt op på det. Jeg vil håbe, at man fremover i udvalgene, men så sandelig også herinde i BR, tager den miljøvurdering seriøst. Der er alt for få indstillinger, hvor der blot står »Ingen bemærkninger«. Det her burde helt klart have været en af dem, hvor der burde have været oplistet de positive effekter på det, der bliver nævnt som det lokale miljø, det regionale miljø og det globale miljø.

Mona Heiberg (A): Ja, men SF og Charlotte Wieth-Klitgaard har jo siddet med ved bordet ved forhandlingen om de her 100 mio. kr., som jo er en herlig ting for Københavns Kommune. Det er jo dejligt at kunne sige, at vi har 100 mio. kr. ekstra at renovere for, til at vedligeholde for, til at sætte i stand for. Jeg tror, der desværre kommer til at gå flere år endnu, før vi kommer til at stå i den situation.

Jeg vil sige, at det er ganske korrekt, at der måske kunne have stået nogle bemærkninger i forhold til miljøvurderingen. Men det er jo noget, som vi må tage under udmøntningen. Man kan jo se, hvor meget de forskellige udvalg har fået af de her penge. Når vi nu hver især sidder i vores fagudvalg og skal udmønte disse penge, så vil vi selvfølgelig tage hensyn til det, som de jo selv har vedtaget.

Men hele denne indstilling er jo forhandlingsstof, og derfor mener jeg ikke, der ligger nogen problemer i, at der ikke står i forhold til udmøntningen og miljøvurderingen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): 2. runde.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Så må jeg sige, at jeg opfatter det ikke som et politisk ansvar til forhandlingerne at minde om, at en vedtagen politik også skal føres ud i livet med de indstillinger, som man her får.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg skal bare sige, at jeg glæder mig utrolig meget til, at de forvaltninger, som skal gennemføre de her projekter, nemlig økonomiforvaltningen, kultur- og fritidsforvaltningen, familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, uddannelses- og ungdomsforvaltningen, bygge- og teknikforvaltningen og sundheds- og omsorgsforvaltningen, rent faktisk anvender de retningslinjer, vi har, for, hvordan vi forbedrer og renoverer i denne by, fordi så skal det der med miljøet nok komme.

Hvis man skulle være i tvivl og ikke helt være klar over, hvad det er for nogle retningslinjer, så vil jeg da sige, at den forvaltning, som ikke skal være med til nogen af de her projekter, så til gengæld meget gerne bistår med at hjælpe de andre forvaltninger med, hvordan man gør det her miljørigtigt.

Indstillingen blev godkendt.

24) BR 31/03. Etablering af Ny Amager Strandpark

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Indstilling om, at Ny Amager Strandpark etableres på baggrund af anbefalingerne i rapporten fra juli 2000, at den samlede anlægssum på 213.000.000 kr. (i 2000-priser) fordeles som beskrevet i finansieringsaftalen mellem Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Københavns Amt og Trafikministeriet, hvorefter Københavns Kommunes andel udgør 165.500.000 kr., fordelt med 112.500.000 kr. i anlægsbidrag og 53.000.000 kr. i form af bidrag fra salg af et område til boligformål, at Københavns Kommune sammen med Frederiksberg Kommune og Københavns Amt stifter et interessentselskab, der skal forestå anlæg og drift af Ny Amager Strandpark, at Københavns Kommune udpeger 4 medlemmer til bestyrelsen for interessentselskabet, at Københavns Kommune fremsender vedlagte fredningsforslag til Fredningsnævnet for København, hvorefter et mindre område udtages af den nugældende fredning, idet det forudsættes, at den nye Amager Strandpark fredes, at der udarbejdes et forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 for området, der skal omfatte boligbebyggelsen, at interessentselskabet sekretariatsbetjenes af Vej & Park, samt at der etableres en følgegruppe på embedsmandsplan for projektet med deltagelse af Frederiksberg Kommune og Københavns Amt samt Kultur- og Fritidsforvaltningen, Bygge- og Teknikforvaltningen og Økonomiforvaltningen, at der inden for den samlede anlægssum på 213 mio. kr. afsættes 13 mio. kr. til nedrivning og reetablering af badeanstalten Helgoland, at der udarbejdes et forslag til tillæg til lokalplan nr. 326 med henblik på anlæg af strandparken samt et forslag til en ny selvstændig lokalplan for boligbebyggelsen, at det tilkendes gives overfor Sundby Sejlforening, at Københavns Kommune er indstillet på at indgå aftale om en forlængelse på 20 år af den nugældende lejeaftale, der løber frem til 31. december 2010, når den nødvendige justering af Sundby Sejlforenings lejemål som konsekvens af boligbyggeriet er endeligt fastlagt.

(Økonomiudvalget, Bygge- og Teknikudvalget og Kultur og Fritidsudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil lige gøre opmærksom på en tilføjelse til indstillingens 4. »at«. Det er her anført, at der også skal vælges 4 bestyrelsesmedlemmer. Der skal dog også vælges en suppleant for hvert medlem, jf. § 5 i udkast til vedtægter, som er optrykt i indstillingen på side 75. Såfremt der ikke allerede i aften foreligger navne, vil jeg bede om bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Winnie Larsen-Jensen (A): Man kunne fristes til med denne sag at sige: endelig langt om længe. Men nu skulle man jo også være et skarn, hvis man ikke valgte at vende det om og sige, at når nu det endelig er lykkedes, så er det en glædens dag, at Ny Amager Strandpark eller Amager Strandpark nu bliver til noget, at den er så konkret, så der er tegninger og der er finansiering, at det kan omsættes til den perle, det vil blive for København. Det er en værdiforøgelse af Københavns Kommune, at vi får en strandpark i høj kvalitet.

Vi har eksempler på, at strandparker tidligere har været finansieret ved fællesfinansiering, jeg tænker på Bellevue Strandpark, jeg tænker på Køge Bugt Strandpark, men finansieringssammenskudsgildet her har været noget mere begrænset, hvad angår statens aktiviteter, men desværre også hvad angår nabokommunen Tårnby. Det er utrolig ærgerligt, at det ikke i sidste sekund lykkedes at få Tårnby Kommune med og dermed har nødvendiggjort, at strandparken bliver en anelse mindre mod syd, end man kunne have ønsket sig.

På den anden side må vi sige, at Københavns Amt har stået ved deres interesse og for den sags skyld også den fællesskabsinteresse, som Køge Bugt Strandpark og Bellevue Strandpark repræsenterer. Der kendte Københavns Amt sin besøgestid.

Staten har ikke i samme omfang været villig til at stikke hånden i lommen og finde finansiering, og derfor har det også været nødvendigt at finde en medfinansiering. Jeg vil nu ikke sige »nødvendigt«, fordi jeg tror faktisk, at det boligprojekt, som er tænkt lagt i den nordlige del af Strandparken, kan blive en meget, meget attraktiv boligdel i Københavns Kommune. Tænk at få nybyggede boliger direkte ned til Øresund i denne sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Projektet, som vi kender, ser meget attraktivt ud, og jeg håber bestemt, at det lykkes, når vi får sendt fredningsforslaget ind til Fredningsnævnet, at få en rimelig løsning på, hvordan vi får mageskiftet én fredning med en anden fredning.

Der ligger også en fremtid, en hård arbejdsproces, før denne strandpark forhåbentlig en gang i 2005 kan tages i brug. Der skal laves miljøundersøgelser, der skal laves vurderinger af vandgennemstrømning, der skal laves lokalplan, kommuneplantillæg, VVM-redegørelse, og der skal også laves et endeligt projektforslag.

Men mon ikke det lykkes? Mon ikke den fælles vilje og den kvalitet, som dette projekt i virkeligheden repræsenterer, vil formilde fredningsmyndighederne, at de kan se den kvalitetsforbedring, det vil være, så det forhåbentlig alt sammen går glat?

Jeg vil også gerne fremhæve en ting af historien for dette projekts tilblivelse. Det har været en ualmindelig engageret græsrodsgruppe, som igen og igen og igen har taget forslaget og projektet op. Derfor har projektgruppen været meget konstruktiv også i den sidste fase, hvor der skulle hugges en hæl og klippes en tå. Så samlet set vil jeg sige: Nej, hvor vi glæder os til at gå i vandet på Amager Strand i 2005.

Mikkel Warming (Ø): Amager Strandpark eller Ny Amager Strandpark, som det hedder nu om stunder, har været længe undervejs. I mange år har amagerkanerne, for den sags skyld også kommunen som sådan, ønsket at omdanne og udvide Amager Strand. Man kan sige, at det vil altså lige vare nogle år endnu, før man for alvor kan slå flikflak på den nye strand.

I Enhedslisten synes vi, det er trist, at denne dag, der ellers kunne være så god, skal skæmmes af, at den nye strandpark skal belemres med 1.400 parkeringspladser, 34.000 m², der bruges til det. Strandparken ligger jo mindst talt tæt op ad den metro på Østamager, som et flertal herinde har vedtaget.

Spørgsmålet, der trænger sig på, er: Tror I egentlig ikke selv på den? Tror I ikke på jeres egen metro på Østamager? Tror I ikke på, at den bliver den succes, som I går og siger? Alle ved, at hvis man inviterer folk til at køre i bil et bestemt sted hen, så er chancerne søreme også ret gode for, at de gør det. Hvis man tror på metroen, hvis I tror på metroen, så må det vel være rimeligt at skære antallet af parkeringspladser drastisk ned.

Derfor skal jeg i al fredsommelighed genfremsætte Enhedslistens forslag fra diverse udvalgsbehandlinger, nemlig at antallet af p-pladser nedsættes fra 1.400 til 400, altså med 1.000.

Jens Johansen (F): Det har været en lang sag, og det er en god sag, der kommer frem i dag. Jeg synes, det er synd for Enhedslisten, at de ikke er med i den aftale, der afsætter pengene til strandparken, men I må godt stemme for alligevel. Det har de jo så også gjort undervejs ... (*Afbrydelse af Mikkel Warming*). Det gjorde I også undervejs, ja, så I har tilsluttet jer vores gode boligaftale. Det er penge, der er hentet ved tilbagekøb. Er det ikke op af lommen på lejerne, mener Enhedslisten?

Nå, hvorom alting er, så er den jo ikke afsluttet. Der er stadig væk en strandlinje, der er fredet, der er en fredning, der skal ophæves, der er nogle forudsætninger, der skal falde på plads. Men vi har både viljen og pengene til at gennemføre dette projekt, hvis de andre forudsætninger kommer på plads.

Så synes jeg ikke, at Enhedslistens Mikkel Warming stiller sine spørgsmål på en særlig venlig måde her i aften: Tror vi ikke på metroens 3. etape? Altså efter at have været til bestyrelsesmøde i Østamagerbaneselskabet i går, så ved jeg ikke, hvad jeg skal tro. Men hvis og når metroen fortsætter ud ad Amager, så er vi mange, der vil tage den, vi der cykler i forvejen. Vi synes også, at der er noget af et bilkaos, når vi skal frem på vores cykler, når vi skal til stranden, den eneste strand, vi har her i København. Det kaos fylder og det oser og det stinker og det sviner.

Så i SF kan vi godt støtte Enhedslistens ændringsforslag, at vi reducerer de her parkeringspladser til de lænestolsformede bilfascister. De kan jo tage metroen eller cyklen i stedet for, når metroen kommer, hvis de i øvrigt kan finde ud af at cykle.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Ole Hentzen (C): Jamen det er da en glædens dag, at vi nu er nået så langt, så Borgerrepræsentationen endelig kan få lov til som besluttende myndighed at sige, at nu vil vi gerne være med til at etablere denne nye Amager Strandpark sammen med de øvrige interessenter, hvoraf en er nævnt, nemlig Københavns Amt. Den anden, som ikke er nævnt som værende positiv deltager, er jo Tårnby Kommune, som på vanlig vis obstruerer, så snart de skal til lommerne.

Og som den socialdemokratiske ordfører jo altså glemte at nævne, den tredje part er Frederiksberg Kommune, som aktivt og villigt har deltaget i arbejdet, og som også deltager i finansieringen ved etableringen af Ny Amager Strandpark.

Så kan man selvfølgelig altid som Enhedslisten og SF stå og diskutere boligforlig og boligaftaler og hvad, og nogle skyder så på, at det er lejerne, pengene op af lommen, og Enhedslisten går på talerstolen om lidt og siger, jamen det er jo der, hvor SF stemte for lejlighedssammenlægninger, for at der ikke skulle være små lejligheder.

Det synes jeg ikke, tiden er til, for det væsentlige er jo trods alt, at det er noget positivt for hele regionen, at vi får etableret den nye strandpark på Amager. Det er ikke bare et københavneranliggende, det er virkelig et regionsanliggende, at vi får noget aflastning for Køge Bugt Strandpark, og at vi får det for Bellevue, således at befolkningen i hele regionen rent faktisk kan få et fremragende område.

Det sand, der kastes i maskineriet fra Tårnbys side, er mig ligegyldigt, lad mig sige det. Det bliver godt, det der er foreslået her. Og at så Tårnby ikke ønsker at være med, jamen der er vi jo storslåede nok til at sige, jamen de skal ikke møde op med sygesikringskort, for at vi kan se, om de er fra Tårnby eller ikke. De skal nok få lov at bade alligevel, ganske som Tårnby altid har fået lov til at benytte alle gratisbud, Københavns Kommune laver. Sådan er vi nu engang over for de stakkels socialdemokratiske styrede tårnbyborgere.

Den anden del af gruset i maskineriet er selvfølgelig, at der er nogle af de her nikkedukker inden for fredningsområdet, som straks siger: Det er fredet. I kan slet ikke komme i gang. På trods af at staten jo altså har været en aktiv medspiller i hele denne periode sammen med de øvrige interessenter i området, altså Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Københavns Amt, ja, så er der noget formalia her, som skal falde på plads.

Man må jo håbe, at der er en vis realisme og pragmatisme blandt disse såkaldte eksperter, der sidder i dette navn, således at de forstår, at det, man egentlig skal give afkald på, denne her ene tiendedel, faktisk giver 10/10 i stedet for, når strandparken er udbygget, idet Københavns Kommune og de øvrige interessenter jo har forpligtet sig til at lade den frede umiddelbart i samme ånd.

Så man må jo håbe, at disse vidunderlige eksperter ikke når den samme ophøjede enøjethed, som da de fredede et plankeværk ved Søerne, fordi de sagde, det er jo unikt, og sådan et plankeværk skal jo stå for eftertiden. Når det rådner, må man udskifte det efterhånden, så det kan blive stående.

Lad nu ikke denne sag havne i dette idioti. Lad nu denne sag komme igennem og lad os komme i gang og lad regionen få den strandpark, som efterhånden har været snart 10 år undervejs. Vi støtter den helhjertet.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget:

"at projektet reduceres med 1000 parkeringspladser (fra 1400 – 400)".

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 13.

Før stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Indstillingen blev herefter godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Som det fremgår af § 5 i vedtægterne for I/S Ny Amager Strandpark skal der udover 4 medlemmer til bestyrelsen vælges en suppleant for hvert medlem.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene på såvel medlemmer som suppleanter.

=====

25) BR 56/03. Styrkelse af Sundhedsforvaltningens Organisation

Indstilling om, at forslaget til ny organisering af Sundhedsforvaltningen godkendes, jf. bilag 1 og 2, at ændringerne i antallet af borgerindgange i Sundhedsforvaltningen, herunder SundBy-butikkerne, afventer nærmere analyse (jf. s. 5-6), at samtlige udgifter til etablering af den nye organisation afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme, samt at Sundhedsforvaltningen løbende orienterer Sundheds- og Omsorgsudvalget om gennemførelsen af den nye organisation og ved udgangen af 2003 afgiver en redegørelse herom til Borgerrepræsentationen.
(Økonomiudvalget)

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Foran os har vi et forslag til styrkelse af sundhedsforvaltningens interne organisation, altså ikke de borgerrettede funktioner. Det synes jeg er vigtigt, fordi det jo er det, der har været en del misforståelser omkring.

Med en række organisatoriske ændringer vil vi sikre en organisation, der er i stand til at agere fleksibelt og med udgangspunkt i lokale problemer, og det er noget helt andet. Det sker med borgeren som udgangspunkt og for at kunne lave integrerede tilbud i en lokal forankring. Det synes jeg, I alle sammen skal lytte efter lige nu, fordi det synes jeg er ret principielt ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Lige et øjeblik. Men det kræver jo altså, at der er ro i forsamlingen, så man kan høre, hvad borgmesteren ønsker at lægge frem.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Når vi har brug for en styrkelse af sundhedsforvaltningens organisation, så er det, fordi vi nu – bl.a., vil jeg sige, fordi der også er mange andre argumenter, men jeg synes, det her er ret vigtigt – giver borgerne mulighed for at vælge mellem private og kommunale udbydere, altså frit valg.

Sundhedsforvaltningen har bl.a. som en væsentlig forberedelse til udmøntningen af det frie valg foreslået denne organisationsændring, for det første fordi myndighedsområderne bliver af en sådan størrelse, at der kan sikres et kvalificeret og fagligt velfunderet modspil til de private leverandører. Det være sig i forhold til f.eks. kontraktforhandlinger, tilsynet med plejen og den løbende kommunikation og opfølgning over for leverandørerne.

For det andet, at den kommunale leverandørvirksomhed bliver understøttet og hørt af dem, der ikke kan lide frit valg, at den kommunale leverandørvirksomhed bliver understøttet langt bedre, end tilfældet er i dag. Vi skal undgå, at den kommunale hjemmepleje bliver presset ud i en negativ spiral, hvor borgerne søger væk, de gode medarbejdere søger væk, og effektiviteten falder. Det vil kunne give os store problemer økonomisk, kvalitetsmæssigt og imagemæssigt.

Forslaget indebærer i øvrigt en styrkelse af sundhedsforvaltningens organisation med en tættere ledelse, klare referencelinjer og bedre styring og med fokus på udvikling af kvalitet, konkurrencedygtighed og medarbejdertrivsel.

Og så hviler forslaget på et solidt fundament. Der har været en proces forud for dette forslags fremlæggelse. I processen har vi inddraget brugere, ledere og medarbejdere, og langt de fleste har været enige i, at der har været behov for at stramme op. Det kan man også se af høringsvarene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Som bekendt bevares det nuværende antal af fysiske borgerindgange i sundhedsforvaltningen indtil videre, selvfølgelig indtil vi her i Borgerrepræsentationen bestemmer noget andet, indtil vi politisk har en anden aftale. Det vil sige indtil vi har fået afsluttet den analyse, der er sat i gang. Som I ved, forudsættes analysen at foreligge ultimo april 2003, og der må vi så se, hvad vi finder på.

Men det handler jo så ikke bare om sundhedsforvaltningens borgerindgange, det handler jo om andre borgerindgange også og sådan at vi kan se det hele i en sammenhæng, hvilket Det Radikale Venstre og jeg fuldt ud tilslutter os.

Endelig mener jeg, at den nye organisering af sundhedsforvaltningen vil kvalificere den politiske betjening, da den tætte ledelse og de klare referencelinjer sikrer en hurtigere og mere præcis frembringelse af viden, og viden er grundlag for gode, rigtige, korrekte politiske prioriteringer og beslutninger. Derfor vil denne organisationsændring kun være til fordel for os alle sammen inklusive vores medarbejdere ude i marken, som vi gerne vil tage hånd om også i denne her fritvalgssituation.

Sven Milthers (F): Jeg vil gerne understrege, at fra SF's side har vi ikke noget imod, at vi forbedrer vores forvaltning, sørger for, at den er målrettet de opgaver, der skal være, osv.

Men vi er stærkt betænkelige ved, at vi nu med dette forslag kommer til at knæsette det princip, at hver enkelt forvaltning skal indrettes, skal underinddeles i forhold til dens særskilte relationer til borgerne og dens særskilte problemstilling, dens egenforvaltnings egen belastning med opgaverne. De synes vi giver noget roderi i forhold til mulighederne for at samarbejde mellem de forskellige forvaltninger.

Det er baggrunden for, at der i det høringssvar, der er i sagen, fra Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling, udtrykkeligt står, »at der som udgangspunkt bør være den samme geografiske afgrænsning af underområder i alle forvaltninger i kommunen med henblik på at skabe de bedste muligheder for tværgående og helhedsorienteret koordinering« osv., osv.

Det er det, der var hensigten med det ændringsforslag, som blev tiltrådt af det meget store flertal i det udvalg, og det synes vi ikke, vi ser afspejlet i det her. Her kommenterer man direkte, at man skal sørge for en meget skæv underinddeling af kommunen i forhold til, hvad der er af problemer lige nøjagtigt omkring fritvalgsområdet. Det er ikke holdbart efter vores vurdering. Det er det, vi synes, man skal bruge sin tid på at få analyseret sammen med de borgerrettede funktioner.

Det er derfor, vi har stillet et ændringsforslag i Økonomiudvalget, som blev stemt ned, men vi vil gerne genfremsætte det forslag, for vi mener, at det er en bedre løsning for kommunen, at man sørger for at se de her ting under ét og ikke dermed skaber kaos.

Vi er godt klar over, at det ikke direkte er den borgerrettede funktion, men det her handler om helhed i forvaltningen, i mulighederne for at lave helhedssyn på de forskellige opgaver, mulighederne for at gå på tværs af forvaltningsgrænserne, muligheden for måske også at omorganisere i større omfang på et tidspunkt mellem de forskellige udvalg og forvaltninger. Det er sådan nogle ting, vi mener også skal spille ind i denne sag. Derfor vores ændringsforslag, som vi vil fastholde fra Økonomiudvalget.

Borgmester Winnie Berndtson: Ja, det må I undskylde, det var, fordi jeg glemte, hvad der skete, når man trykkede sig ind her i 1. runde, så ville jeg egentlig have ventet, men pyt, skidt med det.

Jeg vil bare sige, når vi nu skal have denne diskussion igen, at der er altså noget i denne indstilling, som man overhovedet ikke har forstået. Det er jo lige præcis ikke relationerne til borgerne, man behandler i aften, for det er jo lige præcis det, vi alle sammen er enige om ikke at behandle.

Men hvis SF virkelig mener det, som Sven Milthers står heroppe og siger nu, så er konsekvensen, at Miljøkontrollen skal have lige så mange afdelinger som sundhedsforvaltningen, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, som bygge- og teknikforvaltningen, som alle mulige andre forvaltninger. Det er simpelt hen noget sludder, at de bagvedliggende forvaltninger skal indrettes med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

præcis det samme geografiske opland og afdelinger. Det er simpelt hen noget sludder efter min bedste overbevisning.

Det, der er taget ud af denne indstilling, er lige præcis de borgerrettede funktioner, og det, som Demokrati- og Serviceudvalget har udtalt sig om, er det, der vedrører demokrati og service, så derfor har Demokrati- og Serviceudvalget jo ikke udtalt sig om, hvordan de bagvedliggende funktioner i forvaltningerne skal håndteres.

Udgangspunktet for diskussionen og udtalelsen i det udvalg var det, som var udvalgets kompetenceområde, nemlig de borgerrettede dele og så den problematik omkring demokratiet, som vedrører ældrerådene i denne sammenhæng, og som vedrører borgernes adgang til kommunen. Det er ikke med i det, vi beslutter i dag, og det er rigtig, rigtig fornuftigt, at det afventer.

Bente Møller (Ø): Den sag, vi har til behandling her, er et lærestykke i, hvad der sker, når forvaltninger glemmer, at der er udvalgsstyre i denne kommune. Jeg tror aldrig nogen sinde, jeg har oplevet en forvaltning opføre sig så udemokratisk, som den har gjort over for Sundheds- og Omsorgsudvalget i dette sagsforløb.

Ved starten af et udvalgsmøde fik vi at vide, at vi sådan efter »Eventuelt« lige kunne få en gennemgang af et oplæg, som forvaltningsdirektøren dagen efter ville starte en turné med rundt i organisationen, altså alle de steder, hvor medarbejderne arbejder. Det var ikke varslet på forhånd, det kunne ikke nås inden for normal udvalgstid, og borgmesteren, som er formand for udvalget, har oven i købet vidst i 14 dage, at det var planen, det skulle foregå. Men hverken borgmesteren eller forvaltningen fandt det betimeligt at orientere resten af udvalgsmedlemmerne om, at der var så vigtigt et orienteringspunkt på dagsordenen.

Det betød, at nogle af os jo havde andre aftaler og ikke bare kunne blive hængende efter normal udvalgstid. For mig personligt betød det, at det var den dag, min tillid til sundhedsforvaltningen fik et knæk.

Hvis jeg så skal vende tilbage til selve indholdet, så vil jeg sige, at Enhedslisten støtter SF's ændringsforslag, selv om jeg for så vidt er enig med Winnie Berndtson i, at det ikke er i dag, vi tager stilling til, om det er 7 pensions- og omsorgskontorer, eller det er de 13, vi har. Men nogle gange kan det være godt at gå med livrem og seler og sikre en sammenhæng.

Og den måde, sundhedsforvaltningen har ageret på, når det gjaldt den lokale tilstedeværelse af folkesundhed eller pensions- og omsorgskontorer, siger mig, at jeg har brug for at have livrem og seler her, for jeg har ikke spor tillid til, at forvaltningen vil høre, hvad det er politikerne melder ud.

Så skal jeg genfremsætte Enhedslistens ændringsforslag til det 3. »at« fra Økonomiudvalgets behandling, nemlig det, der handler om, at udgifterne skal afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme. Der vil vi gerne have tilføjet: »dog således, at det ikke påvirker den direkte borgerrettede service«.

Vi mener, vi er en del af en budgetaftale i denne kommune, der har fastlagt, hvor mange personalekroner der er på plejehjemmene, der har fastlagt et serviceniveau i hjemmeplejen, og der har fastlagt et serviceniveau, når det gælder fysioterapeuter, ergoterapeuter, tilstedeværelsen af sagsbehandlere og andet på pensions- og omsorgskontorerne.

Vi vil ikke have »varme hænder«, som de jo så kom til at hedde, sidst vi havde budgetdrøftelser i denne kommune, vekslet til organisatoriske ændringer. Det skal ikke gå ud over borgerne, at vi strikker om. Derfor synes vi, det er vigtigt at få den tilføjelse ind.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg skal sige, at fra Dansk Folkepartis side er vi generelt bekymrede, når man skal ind og lave så store ændringer som det her.

Men jeg synes også, når man bladrer papirerne igennem og begynder at læse lidt, at netop det, at det ikke er fastlagt, hvor mange P/O-kontorer, vi skal have, at man inddrager Demokrati- og Serviceudvalget, og at man holder Sundheds- og Omsorgsudvalget løbende orienteret, gør mig mere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

tryk. Jeg er såmænd heller ikke sikker på, at det fungerer optimalt i dag, det har jeg fra flere kilder fået at vide, at det ikke gør, så vi vil heller ikke udelukke, at denne ændring forhåbentlig bliver til noget bedre.

Det er blot for at meddele, ikke for at gentage, hvad der er sagt, at vi følger det her tæt, og vi håber, at der kommer noget godt og noget konstruktivt ud af det. Jeg glæder mig til de mange orienteringer, vi skal have i udvalget. Jeg glæder mig også til den endelige orientering, som vi skal have her i salen om et lille års tid.

På baggrund af det støtter vi denne indstilling.

Mogens Lønborg (C): Jeg vil indledningsvis godt kvittere over for sundhedsborgmesteren for dette forslag. Jeg synes, hovedlinjerne er rigtige, det er rigtigt tænkt. Jeg synes, at der er en klar sondring mellem drift og driftsorganisationen og så myndighedssiden.

Jeg er meget glad for konceptet omkring bestiller-udfører-modellen, altså den såkaldte BUM. Jeg mener, at man med det forslag åbner op for at få lidt markedslignende mekanismer ind i det ellers meget planøkonomiske system, som vi har. Det, at man begynder at tænke i at bestille ydelser, er et skridt på vejen. Der er mange andre skridt, jeg synes, man skal gå, først og fremmest på bevillingssiden, hvor man prisfastsætter ydelserne. Så får vi et langt større skridt i retning af en større dynamik i hele den kommunale forvaltning, men det er et godt skridt.

Jeg håber også, når man nu har sådan en opdeling i 7 ældrekontorer, 7 geografiske områder, at man også vil udnytte benchmarkingfilosofien, man kunne også godt stramme det op og sige konkurrencefilosofien, som styringsmiddel. Det fremgår ikke eksplicit i materialet, at den styringsfilosofi ønsker man at bruge. Men al erfaring viser, at når man måler nogle ting op mod hinanden og lader folk, organisationens forskellige enheder og afdelinger konkurrere med hinanden, jamen så skaber det dynamik og dermed også effektivitet.

Så alle de ting er jeg meget tilfreds med.

Jeg synes, der er et enkelt punkt, hvor jeg ikke helt forstår, hvorfor man har gjort det, som man har, nemlig at man mener absolut, at P/O-kontorerne og den opdeling dér fuldstændig skal svare til ældrekontoropdelingen, altså den inddeling i 7 områder. Det mener jeg ikke er nødvendigt. Jeg mener, at netop styrken i forslaget ligger i at skille drift og myndighedsudøvelse, herunder borgerindgange, som så bestiller ydelser i driftsorganisationen. Så jeg synes, at man skal være åben over for at kigge på det punkt.

I den forbindelse er jeg så glad for, at vi i det hele taget nu i aften kun kigger på de interne ting. Borgerindgangen er ikke med i denne omgang.

Jeg synes i det hele taget, det er vigtigt faktisk at skelne mellem det, man måske godt lidt firkantet kunne kalde 2 udgange og 2 indgange, forstået på den måde, at det, en kommune leverer til borgerne, er så udgangene, det er serviceydelser, det er myndighedsudøvelse. Den opsplittning genfindes meget flot i det her forslag. Omvendt er der også til kommunen 2 indgange. Der er den indgang, man benytter sig af, når en borger eller bruger skal have en ydelse, hvad enten det er en serviceydelse eller det er en myndighedsudøvelse. Og så borgerindgangen, demokratiindgangen – Mikkel Warming nævnte det tidligere, han er her ikke nu – sammenhængen, og det er selvfølgelig rigtigt, at det er vigtigt med borgerindgangen.

Dertil vil jeg godt lige knytte en enkelt bemærkning, det fremgår ikke af selve materialet i dag. Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi ikke begynder at tænke følgende: Fordi det driftsmæssigt er fornuftigt at have 7 områder, 7 ældrekontorer, at vi så ikke begynder at tænke, jamen demokratisiden, og der er jeg ovre i ældrerådsopbygningen, nå, men det kan jo godt være, at man måske skal overveje, hvis nu ældrerådene ønsker at slå sig sammen, at det så er en god idé. Det vil jeg meget stærkt advare imod, for der blander man driftsøkonomiske betragtninger, som tilsiger en 7-opdeling, med nogle demokratiske betragtninger. Det skulle nemlig være sådan, at demokratiet kommer til så at sige at ligge under for de driftsøkonomiske betragtninger, så det vil jeg stærkt advare imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Men vi kan støtte forslaget, som det ligger.

Jeg vil samtidig sige til SF's ændringsforslag, at jeg mener, det er meget, meget farligt at sige, at fordi der på ét område er en driftsøkonomisk betragtning, der tilsiger en bestemt inddeling, så skal det gælde alle andre områder. Det er jo lige præcis det, der er det farlige. Borgerindgangen skal være stabil og genkendelig og enkel, men når det gælder den driftsmæssige opbygning, så skal man saftsusemig ikke lægge sig fast på, at så skal det gælde hele vejen i samtlige forvaltninger.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der var lige et par kraftord, vi godt kunne have undværet.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD støtter også helhjertet den nye organiseringsplan, der ligger for sundhedsforvaltningen.

Nu er det jo sådan, at der er blevet lovgivet her for nylig på dette område, det, vi alle sammen kalder for en fritvalgsordning. Det er faktisk det, der ligger til grund for, at man vælger at omorganisere sundhedsforvaltningen, således at man kan klare de opgaver, som man nu skal klare i forbindelse med fritvalgsordningen.

Jeg synes oven i købet, at sundhedsborgmesteren og forvaltningen bør have ros for, at de er forud for problemerne, fordi hvis man fortsætter med den samme gamle organisatoriske model, ja, så risikerer man, at det ender galt, og når det ender galt, så ved vi, hvad der sker. Så står vi heroppe og hakker på hinanden, fordi det hele ikke kørte, som det skulle.

Det vigtigste for mig og for CD er selvfølgelig borgerindgangen. Der sørger vi for, at det er overskueligt, at folk får den service, de har brug for, at den er optimal og lever op til deres ønsker. Det, som jeg hører fra SF og fra andre partier, som er skeptiske, er jo, at man er uenig, fordi man gerne vil have en anden plan, fordi man politisk tror på en anden plan. Men det skal jo ikke være sådan. Man skal være uenig, fordi man mener, at det bliver en dårligere service for borgerne. Der er det, jeg siger klart, at det mener jeg ikke, det her gør. Det her kommer ikke til at få indflydelse på borgerindgangen, det vil sige borgernes indgang til service.

Derudover skal vi selvfølgelig også huske, at vi får etableret servicecentre, som også skal inkorporeres i det kommende servicearbejde i forhold til sundhedsområdet. Vi ved jo specielt, at det er sundhedsforvaltningen og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, som skal drage mest nytte af de kommende servicecentre.

Jeg kan da godt se, at det kan virke, som om denne udtalelse fra Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling kan være negativ i forhold til opdeling af sundhedsforvaltningen fra 15 til 17 distrikter. Men jeg kan da også se på den første side, at langt hen ad vejen taler man tydeligt om, at man ikke har noget imod, at der sker en omorganisering i sundhedsforvaltningen.

Jeg vil dog sige én ting, som jeg vil hæfte mig ved. Det er forslaget om, at ældrerådene efter en opdeling fra 15 til 17 distrikter skal slås sammen. Det synes jeg, man skal vente med. Man skal vente med det, indtil vi faktisk er færdige med vores videre arbejde i Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling. Det mener jeg, fordi vi ikke er færdige med det arbejde, det, som jeg føler nogle gange, at både SF og Enhedslisten glemmer, man blander ligesom de to ting sammen.

Jeg er godt klar over, at jeg har sagt, at service hænger mange gange sammen med nærdemokrati, men vi har kun lige taget servicespørgsmålet op i denne sag, og hvordan Københavns Kommune og deres forvaltninger osv. fremover skal styres, er noget, som vi vil komme frem til i slutningen af 2003, og det venter jeg spændt på.

Under alle omstændigheder støtter CD indstillingen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 2. runde.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil sige tak for den overvejende positive modtagelse, og så vil jeg komme med nogle enkelte kommentarer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Winnie Berndtson sagde det så godt, som jeg nu vil sige til Sven Milthers, at vi da er nødt til at tage udgangspunkt i opgaverne, når vi taler organisation på de indre linjer. Derfor kan alle forvaltninger ikke komme til at indrette sig ens. Det vil aldrig nogen sinde blive tilfældet, og det bør heller ikke være et mål at forfølge, fordi det simpelt hen vil være uhensigtsmæssigt. Det eksempel, Winnie Berndtson gav, synes jeg illustrerede det vældig godt.

Udgangspunktet for hver eneste forvaltning må være, hvordan vi kan optimere kompetence såvel som økonomi. Det må også være det, som borgerne efterspørger. Det er jo, at vi hele tiden kan betjene borgerne ud fra den maksimale kompetence for det lavest mulige udgiftsniveau.

Bente Møller nævnte den første orientering i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg vil ikke gå ind i en lang polemik om det, men bare oplyse, for det kan slås efter i protokollen, at den orientering, der blev givet, blev givet inden for den berammede mødetid for det pågældende udvalgs møde. Det blev sagt indledningsvis, at der ville blive brugt 1 time i slutningen af mødets forløb, men som sagt inden for den tid, der var berammet til at give orienteringen. Hvis nogle stadig væk mener, jeg ikke har ret, så kan de kigge efter.

Så vil jeg sige, at forslaget om, at vi skal have den eftersætning på, at vi skal sikre, at der ikke går udgifter fra den direkte borgerrettede service for at kunne lave denne organisationsændring, er jeg i princippet enig i, hvis det skal forstås på den måde, at det ikke må gå ud over omsorg og hvad det ellers er, vi skal yde over for den enkelte borger ude i borgerens hjem eller på plejehjemmene.

Men jeg synes også, at forslaget er så uklart, så alene af den grund kan vi ikke stemme for det, fordi det kunne jo også være en eller anden fortolkning om, hvordan servicebutikkerne skal se ud. Er det dér, vi skal spare på pc'er osv.? Derfor kan jeg ikke anbefale, at vi stemmer for det, for vi kan komme ind i nogle vældige diskussioner. Servicebutikkerne er jo også direkte borgerrettet service.

Så til Mogens Lønborg. Jeg synes, at tanken om, at vi skal udnytte benchmarkingfilosofien, er fin, nu hvor vi får en mulighed. Altså jeg tror egentlig også, det har været meningen, men i hvert fald tager vi den til os, og det vil vi gøre.

Så vil jeg også komme med en kommentar til, om man nødvendigvis behøver at have lige så mange P/O-kontorer som ældrekontorer. Det behøver man ikke, altså der er ikke noget helligt sytial. Her og nu var der en filosofi om, at man måske kunne lave nogle lokale fællesskaber og spare nogle ting på den led, så det er rent økonomiske overvejelser plus det her med, hvor meget kompetence der skal til for, at det er en slagkraftig organisering i forhold til udbud og kontraktopfølgning og alle de der ting og også i forhold til at kunne visitere til alle de former for hjælpemidler, der skal visiteres til, og stillingtagen til komplicerede pensionsspørgsmål osv.

Men jeg mener også, at selv om vi beslutter os for sådan en organisationsændring nu i aften, så er der jo ikke noget, der er statisk i denne verden, heller ikke, når man ændrer organisationer. Derfor er det en læreproces, når vi skal lave den tætte opfølgning, som Carl Christian Ebbesen også har været inde på. Jeg glæder mig ligesom ham til, at vi skal følge forslagets gennemførelse i udvalget. Vi skal jo da løbende også være opmærksom på vores organisationsindretning. Det håber jeg, man også er i alle de andre udvalg. Og i lyset af, hvad der så måtte vise sig, så skal vi jo være parate til at ændre.

Så til Ben Haddou. Jeg var glad for, at Ben Haddou understregede, at formålet for os alle, også når vi tænker organisation, jo er at maksimere kvaliteten og servicen over for borgerne, og sådan er det her jo også tænkt.

Det giver mig også lejlighed til at sige, at netop fordi det her er noget internt, så har det spørgsmål, der handler om, hvor mange ældreråd der skal være, ikke noget at gøre med denne organisationsændring. Så det var jeg også glad for lige blev trukket frem, så det også kan blive understreget.

Men som sagt, jeg takker for den overvejende positive modtagelse.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Bente Møller (Ø): Det er bare sundhedsborgmesteren, der forvirrede mig, når hun anbefalede, at man stemte imod Enhedslistens ændringsforslag, selv om hun var enig i indholdet, med henvisning til servicecentrene.

Nu er det sådan, at de her udgifter, vi taler om, skal afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme. Mig bekendt findes der ikke inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme afsat økonomiske midler til servicecentrene eller servicebutikkerne. Derfor kan de to ting ikke have noget med hinanden at gøre.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er lidt svært at finde ud af, hvad det egentlig er, vi så skal beslutte i aften. Fordi det, der så må være den logiske konsekvens af Winnie Berndtsons bemærkninger, er, at vi ikke beslutter noget om P/O-kontorer, og sådan set også sundhedsborgmesterens bemærkninger, fordi det er jo borgerrettet. Det er vi i hvert fald enige om.

Ikke desto mindre står der på side 7 i økonomiforvaltningens indstilling til økonomiudvalgsmødet i tirsdags et afsnit om personalemæssige konsekvenser, hvoraf det tydeligt fremgår, at det er sammenlægningen til 7 P/O-kontorer, der nu skal gennemføres, og det er den, der skal finansiere den samlede omlægning.

Så enten må det altså klart præciseres, at der ikke skal gøres noget som helst i forhold til P/O-kontorerne, før vi har været igennem analysen i Økonomiudvalget, altså mellem forvaltningerne, eller også har man, når flertallet nu stemmer vores ændringsforslag ned, altså vedtaget, at der nu skal være 7, og så er det det, forvaltningen agerer videre ud fra. Det er der, usikkerheden kommer. Det er ligesom den formelle del af det her, hvad det egentlig er der besluttet.

Jeg vil meget gerne have, at flertallet præciserer, at der netop ikke skal ske noget omkring P/O-kontorerne. Så er det vel til at leve med, selv om vi synes, det er en uklar måde, man så formulerer sine beslutninger på, for nu at sige det meget mildt.

For det andet blev jeg kritiseret for ligesom bare at se det som sådan noget formalistisk, mere eller mindre, og ikke tage hensyn til, hvordan borgernes serviceopfattelse bliver af det her. Dertil vil jeg godt sige, at det er min oplevelse, at borgerne vil have meget svært ved at forstå denne her opdeling. F.eks. hvis vi nu i løbet af hele denne her servicediskussion ender med at ville lave en serviceenhed for Indre By, Christianshavn, så er der lagt op til i inddelingen i øvrigt, at Christianshavn skal høre til Amager. Det er dog i hvert fald en usikkerhed. Hvor er det så, man skal gå hen? Hvordan skal man orientere sig i forhold til de her ting?

Det er den type usikkerhed, vi peger på, og det er derfor, vi synes, at de ting hænger sammen. Det er ikke et spørgsmål om lidt diskussion frem og tilbage om, hvordan vi opdeler specielt sundhedsforvaltningen. Men det er altså sikringen af, at det er forståeligt for borgerne, hvor de skal henvende sig, for de skal jo henvende sig på P/O-kontoret for at få langt de fleste af behandlingerne. Servicecentrene er i deres udgangspunkt ikke egnede til at klare den lidt mere detaljerede sagsbehandling på dette område. Det har i hvert fald slet ikke på noget tidspunkt været skitseret af nogen af forslagsstillerne, som diskussionen kører lige nu. Det er derfor, vi siger, at de her ting hænger sammen.

Jeg kan godt forstå, at det kan forstås, som om vi mener, at nu skal alle forvaltninger have 13 eller 15 underinddelinger. Det har vi ikke lagt op til. Men når man f.eks. på Miljøkontrollen har én samlet, så er der jo ingen diskussion om, hvor man skal hen, så er der ingen usikkerhed om relationerne.

Men hvis man nu begynder at få, skal vi sige familie- og arbejdsmarkedets lokalcentre, som så indretter sig efter en lidt anden inddeling, så vil vi altså få en række delområder af byen, som skal gå to forskellige steder hen stadig væk i de forskellige forvaltninger, som har en anden afgrænsning. Det vil give koks, og det vil give koks også i samarbejdet mellem de pågældende forvaltninger. Det må I altså meget undskylde, det er vores vurdering af det. Det oplever vi som en forringelse af servicen over for borgerne. Det er derfor, vi insisterer lidt i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Jeg skal i øvrigt sige om ændringsforslagene, at vi er meget enige med Enhedslisten i, at det forslag bør nyde fremme, så det præciseres, hvordan tingene hænger sammen.

Bente Møller (Ø): Jeg håber da bestemt ikke, der er nogen her i forsamlingen, der har tænkt sig at sende ældre medborgere på lange vandringer. Det kan godt være, det fremmer folkesundheden, men det er jo næppe dem, der har den største fysiske kompetence til at gennemføre dem.

Jeg blev lidt overrasket over at høre sundhedsborgmesterens tale i dag, fordi jeg kom til at tænke på, om sundhedsborgmesteren overhovedet ved, hvad det er, man laver på et pensions- og omsorgskontor. Altså vi har jo med udvalget været på besøg sådan et sted, hvor også sundhedsborgmesteren var til stede, og hvor vi fik præsenteret en case-story, som vi i øvrigt fulgte andre steder i systemet.

Det kan godt være, man tror, at det, de ældre kommer på pensions- og omsorgskontorerne for, kan løses i servicebutikker eller på internet eller alt muligt andet, og det kan noget af det også. Men også over 67-årige har ret til at få anonym rådgivning og vejledning, som det er beskrevet i lov om social service. Lov om social service skiller ikke ved, om man er folkepensionist eller ej. De har lov til at komme op og få hjælp til at få lagt budget, hjælp til at få gennemgået økonomi, hjælp til at få forklaret de der breve, de får fra kommunen, som ingen kan forstå.

Hvis nogle tror, jeg er fuld af løgn, så kunne jeg unde jer alle sammen at læse den pjece igennem, man sender med til folkepensionisterne her ved årsskiftet, fordi den kan ikke engang jeg, der er socialrådgiveruddannet, stort set forstå, og så ved jeg ikke, hvordan man har tænkt sig, at de ældre skal forstå, hvordan sammenhængen er. Den er vel at mærke egnet til at gøre folk forvirrede på et højere niveau.

Jeg vil også tro, at dem af de ældre, der er begyndt at læse den, sikkert bagefter har haft brug for at henvende sig på P/O-kontoret eller i hvert fald ringe derop, fordi den gav flere spørgsmål, end den gav svar eller klarhed.

Det er ikke sådan, at Enhedslisten siger, at det ikke kan være 7 enheder, eller hvor meget det kan være. Vi siger bare, at vi er nødt til at have en sammenhæng i det her, og vi er nødt til at tænke ind, når vi lægger sammen, hvis vi skal have færre P/O-kontorer, hvordan f.eks. de offentlige transportmidler er, fordi er der noget, de ældre ikke har, så er det de der mange biler.

Jeg vil også sige, at der er nogle af dem, hvor det ikke bare er miljøet, der kunne komme i fare, men også færdselssikkerheden, hvis de havde beholdt deres bil. Så de har som oftest brug for at transportere sig med offentlige transportmidler.

Hvis jeg tænker på, at man skulle finde på at slå min bydel, Brønshøj-Husum, hvor de offentlige transportmidler fra visse kroge af bydelen i forvejen er besværlige ned til det der P/O-kontor, der bor i en skurvogn, hvor jeg ved gud ikke håber, nogen skal bo i længden. Med Vanløse vil jeg sige, at er der nogen steder, hvor der slet ikke går busser på kryds og tværs, så er det mellem Brønshøj-Husum og Vanløse.

Og sådan kan jeg det ikke med hele resten af byen. Men det er da i hvert fald helt tydeligt, at de tanker aldrig er indgået, da man har siddet og lavet de der planer. Så har man tænkt i størrelsesenheder, hvordan de grænser op til hinanden, men ikke på, hvordan de, der ikke kan klare den med at snakke med den hjemmehjælp, de måske får besøg af, som også lige kan hjælpe med pensionsmeddelelsen eller på internettet eller et kort svar fra en servicebutik, der måske kom til at ligge der, hvor P/O-kontoret var nedlagt, skal transportere sig på kryds og tværs.

Det synes jeg da, vi har et ansvar for. Altså så må vi lave servicebuslinjer eller et eller andet, men vi kan da ikke lave en struktur, der betyder, at de, der er afhængige af offentlige transportmidler, faktisk bliver forholdt muligheden for at få basale ting som f.eks. ret til rådgivning og vejledning.

Så skal jeg ikke gå ind i hele den der diskussion om, på hvilket tidspunkt på udvalgsrådet det foregik, fordi min pointe var i virkeligheden det fuldstændig udemokratiske, gammeldags magistratsstyreattende i, at en direktion føler sig hildet til at sidde og udarbejde et gennemgående oplæg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

til omstrukturering, at borgmesteren, der er formand for udvalget og skal sikre, at vi andre er lige så velinformerede som hende, ved, at det pågår, og så bliver vi som politikere anset for at være sladretasker og nogle, der vil lave murren i processen, uro og ballade, så derfor skal vi endelig ikke vide det på forhånd, fordi hvad kan der så ikke komme til at løbe af rygter ude blandt personalet og de gamle på plejehjemmene.

Hvis det ikke skulle være argumentet, så er der slet ikke noget argument for, at vi skulle orienteres i sidste øjeblik, før direktørens foredragsrunde startede.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja tak, så er det borgmester Winnie Berndtson – forhåbentlig ikke så temperamentsfuldt.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Nå, nej, jeg ved snart ikke rigtig.

Jamen jeg vil i hvert fald sige til Bente Møller, at hvis jeg skulle vælge mellem at lave servicebusser til de ældre eller at lave kontorer til de kommunalt ansatte, så ved jeg godt, hvad jeg ville vælge, for jeg tror faktisk, brugerne har bedre gavn af at få servicebusserne, end at vi opretholder nogle kontorer. Så jeg synes da godt, man kan diskutere, hvordan vi så løser den problemstilling, om vi løser de ældres problem med at komme rundt i denne by ved at oprette kontor efter kontor efter kontor, eller vi løser det ved at sikre, at de rent faktisk kan komme rundt i denne by.

Jeg kan godt høre på Sven Milthers, at det er en meget svær kommune, vi er i, og det er en meget stor kommune, vi er i, og det er meget vanskeligt for borgerne overhovedet at finde rundt og forstå alle de der forvaltningsmæssige opdelinger. Det er jo sådan set lige præcis det, der er budskabet i aften, Det skal de sådan set heller ikke. De skal ikke bekymre sig så meget om det, der ligger bagved. Næh, de får servicecentre. Så bliver det også meget nemmere for SF at finde rundt, fordi det vil nemlig være sådan, at man kan gå ind i det der servicecenter og få et overblik over tingene. Det vil også være sådan, at man kan gå ind på et hvilket som helst servicecenter og ikke bare det, hvor man adresse-mæssigt måske ligger tættest på.

Så om ikke andet kan man da sige, at servicecentre hjælper da i hvert fald på nogle politikeres overblik over, hvad der foregår i denne kommune.

Jeg har forstået i denne sag, at SF åbenbart også er meget bekymrede for den forvaltningsmæssige del af det, og det synes jeg også godt, man kan være. Jeg har jo haft fornøjelsen af at sidde på sundheds- og omsorgsforvaltningens område, og jeg skal ikke gøre mig klog på, om det her er rigtigt eller forkert, men jeg hører bare, at de, der skal arbejde med det, siger, at det faktisk er mere rigtigt end det, vi har i dag.

Så hører jeg en politisk diskussion, der handler om borgernes mulighed i det her, borgernes service. Jeg kan kun se, at borgernes service også på dette område rent faktisk bliver forbedret af, at vi lader den klump ligge, at vi kigger på den i en sammenhæng.

Så tror jeg, at vi får meget stor gavn af på et tidspunkt at få den der grundlæggende diskussion om, hvad det er, servicecentre kan løse af opgaver, også på dette område. Og heller ikke på dette område, Bente Møller, er der jo tale om at lave lovbrud, så heller ikke på dette område vil det jo være sådan, at de rettigheder, som borgerne har, bliver frataget dem, fordi vi har besluttet en bestemt struktur.

Selvfølgelig skal man have det, man har ret til, uanset hvad det er for en struktur, vi laver. Vi skal jo lave den struktur, der giver de rettigheder.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi går til 3. runde.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Først til Sven Milthers. Jeg kan godt forstå, hvorfor der måske kan opstå noget forvirring. Det er vi nok også skyld i selv, fordi vi har kaldt de 7 myndighedskontorer for P/O-kontorer. Man kunne også have kaldt dem noget helt andet. Man kunne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

have kaldt dem myndighedskontorer, for det, de skal, er jo, at de har ansvaret for bestillerfunktionen, de har ansvaret for visitationen. Det er der, kompetencen er, når man skal rådgive de ældre.

Men ud fra hvert enkelt myndighedskontor kan man vælge at oprette et antal borgerrettede kontorer, hvor nogle af dem kan være servicecentre, og nogle andre kunne være bus, som Winnie Berndtson foreslog. Jeg synes, at det, det handler om, er, at vi får gjort det så målrettet, så borgerrettet som muligt. I denne digitaliserede verden skal der selvfølgelig være et ophæng til det respektive myndighedskontor, men der skal selvfølgelig også være personale i front.

I dag er det jo sådan, at de ældre godt nok kan komme til de borgerrettede P/O-kontorer, men så kan de til gengæld også risikere at skulle vente 5-6 måneder på at få et svar, fordi en enkelt sagsbehandler har fået barselsorlov, og der er ikke andre, der har forstand på det. Det er, fordi kompetencen er for tynd.

Det er nogle af de ting, vi vil prøve at rette op på. Vi håber, at det er den rigtige løsning, vi har fundet, men vi ved det jo ikke, det er jeg også enig med Winnie Berndtson i. Det har selvfølgelig været et ihærdigt forsøg på at slå de rigtige streger, så vi har en organisation, der passer til de udfordringer, vi står i i dag, herunder bestiller-udfører-udfordringen. Derfor mener jeg også, at det er utrolig vigtigt, at vi får truffet beslutning om det her, fordi vi, så vidt jeg kan se, også er med til at understøtte vores personale, der skal ud i konkurrence. Så der er mange grunde til, at vi ikke skal udsætte det yderligere.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil håbe, de to sidste borgmestre, som har været heroppe og tale, aldrig nogen sinde vil læse, hvad de selv sagde heroppe fra talerstolen. Fordi som menigt medlem af Demokrati- og Serviceudvalget, og det er min adgang til at gå op og sige et par valgte ord, så er det det rene sludder.

Man starter en diskussion med at sige til alle dem, der ikke er enige: Hør nu, hvad det ikke handler om. Og så bruger man lang tid på at fortælle, hvad det ikke handler om. Da vi så er kommet et godt stykke hen i debatten, så ender vi op med det, der egentlig ligger på hjerte, og det, det også handler om, men som man siger, det ikke handler om: servicecentre. Det er det, jeg refererer til, at de to borgmestre nu har stået og skamrost.

I øvrigt har vi fået en ny diskussion om, at servicebusser er bedre i stedet for lokale kontorer i byen, glimrende. Men hvordan det overhovedet hænger sammen med noget som helst af det, der bliver sagt, og det, der skal besluttes her i aften, er der vist ingen, der forstår.

Som menigt medlem af Borgerrepræsentationen må man få den klare fornemmelse, at det handler om det, som de to pågældende borgmestre siger, det ikke handler om. Det er faktisk det, vi bestemmer. Vi bestemmer også om servicecentre, antal etc. Jamen jeg kan ikke forstå, hvorfor man står og snakker så meget om servicecentre. Det er jo ikke det, der er diskussionen her i dag, det er heller ikke det, oplægget er til.

Så derfor, lad være med at komme op og sige mere, det er korrekt, I skulle ikke have sagt det, for at det ikke gør os andre endnu mere ophidsede og uklare på, hvilke aftaler I egentlig har lavet.

Sven Milthers (F): Jeg kan da godt fristes til at spørge Winnie Berndtson, hvordan hun nu vil finansiere servicebusser, som koster 1 eller 2 millioner pr. servicebus, hvis den f.eks. skal køre ude i Brønshøj-Husum-Vanløse, ud af denne her by. Det tror jeg ikke helt, sundhedsborgmesteren har forestillet sig, at hun skulle til at finansiere. Så der er et eller andet koks i den argumentation trods alt.

Så vil jeg sige, at jeg bliver altså meget forvirret, når sundhedsborgmesteren siger, at det måske er helt forkert at kalde det P/O-kontorer. Det skulle have heddet »myndighedskontorer«. Jeg troede faktisk, det var den del af sundhedsforvaltningen, der skulle til at være borgerrettet, der skulle varetage f.eks. der, hvor borgerne kunne gå hen, hvis de skulle tale med deres sagsbehandler, hvis de skulle have rådgivning af deres sagsbehandler. Så er det ikke netop den borgerrettede del af det?

Og når nu der udtrykkeligt i 2. »at« står, at de borgerrettede funktioner skal afvente analysen, ja, så må det vel være det, der er konsekvensen af det, der står i selve indstillingen også fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Økonomiudvalget. Men det har jeg heller ikke nogen fornemmelse af, at det er, slet ikke, når jeg læser teksten bagved, og slet ikke, når jeg læser bilagene, som jo endnu klarere understreger, at dette er en samlet pakke, og at P/O-kontorerne i allerhøjeste grad skal besluttes samtidig med det her.

Så jeg forstår faktisk ikke rigtig, hvad det er, sundhedsborgmesteren mener. Jeg forstår slet ikke, hvor det er, borgerne egentlig skal henvende sig, fordi det er vel i P/O-kontorerne, hvis de skal have rådgivning og vejledning af deres sagsbehandlere. Derfor er det vel dér, borgerne skal komme. De skal ikke gå til servicecentret først, hvis de skal tale med deres sagsbehandler. Derfor er det ret afgørende, at der er gode forbindelser dertil hvor servicecentret ligger.

Det handler også om, at det servicecenter er overskueligt, men det er så en helt anden diskussion.

Men kort og godt, vi mener ikke, vi har fået tilfredsstillende svar på det, der kunne have løst, i hvert fald kunne have afdramatiseret nogle af de her ting. Man ønsker nu fra flertallets side at fastslå, at der skal være 7 P/O-kontorer. Sådan er det, og det har man så besluttet. Så må vi jo så se på, hvordan i alverden vi skal få det til at hænge sammen med en senere beslutning om servicecentre og borgerrettede funktioner i alle forvaltninger.

Borgmester Winnie Berndtson: Jamen jeg snakker skam kun om borgerrettede aktiviteter og hvad det her betyder for borgerne, fordi SF og Enhedslisten tror, det her betyder noget for de ældre og deres adgang til kommunen. Derfor er vi jo nødt til at være nogle, der går op og siger, at det gør det rent faktisk ikke, for det er lige præcis faktisk det, der er pillet ud.

Så meget undskyld, at vi har tilladt os at svare på, hvad der rent faktisk står i indstillingen, som man selv kunne have læst indenad.

Når jeg snakker om servicebusser, så er det kun en tanke rejst fra Enhedslisten omkring, hvordan man betjener de ældre. Og jeg siger bare, det kunne da være en overvejelse værd lige at vende den i hovedet og spørge, om borgerne skal til kommunen, eller kommunen skal til borgerne.

Socialistisk Folkeparti genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget til indstillingens 1. og 2. at:

"1. og 2. at i indstillingen erstattes af

At der som udgangspunkt bør være den samme geografiske afgrænsning af underområder i alle forvaltninger i kommunen med henblik på at skabe de bedste muligheder for tværgående og helhedsorienteret koordinering af kommunens service over for den enkelte borger og hendes familie. Den geografiske afgrænsning bør ske ud fra en samlet vurdering af kommunens opgaver, ikke ud fra den enkelte forvaltnings aktuelle belastning med opgaver i de forskellige dele af kommunen.

At den endelige fastlæggelse af antal og afgrænsning af sundhedsforvaltningens underområder, herunder antallet af borgerindgange i Sundhedsforvaltningen, afventer nærmere analyse (jf. s. 5-6)".

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 13.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Økonomiudvalget til indstillingens 3. at:

"Der tilføjes: , dog således at det ikke påvirker den direkte borgerrettede service".

Ændringsforslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 13.

For stemte F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 38 stemmer imod 13.

For stemte A, V, B, O, C og D.

Imod stemte F og Ø.

26) BR 54/03. Medlemsforslag om partigruppeværelse

(Stillet af Mogens Lønborg (C), Pia Allerslev (V), Klaus Bondam (B) og Bente Møller (Ø):

"Borgerrepræsentationen beslutter:

at Økonomiforvaltningen pålægges at undersøge mulighederne for, at enhver partigruppe, der er repræsenteret i Borgerrepræsentationen, kan få stillet et kontorlokale til rådighed på Rådhuset til hjælp for arbejdet i Borgerrepræsentationen. Lokalerne skal indeholde almindelige kontorfaciliteter og udstyres med de fornødne redskaber – herunder en IT-arbejdsplads.

at Økonomiforvaltningen pålægges, i samarbejde med Kultur- og Fritidsforvaltningen, at fremkomme med et forslag til Borgerrepræsentationen om renovering og modernisering af medlemmernes læseværelse samt faciliteterne i værelset .

at Fokusgruppen fungerer som følgegruppe i forvaltningens arbejde.

Mogens Lønborg (C): Jeg skal indlede med lige at meddele, at det 3. »at«, hvoraf det fremgår, at Fokusgruppen fungerer som følgegruppe i forvaltningens arbejde, bliver trukket. Der har været nogen diskussion, forvirring også, om, hvad Fokusgruppen egentlig er, hvad dens funktion er, osv. Derfor er forslagsstillerne blevet enige om, at der er ingen grund til at bidrage yderligere til den forvirring.

Så det, vi lægger op til, er, at da det er økonomiforvaltningen, der bliver anmodet om at kigge nærmere på det her, så vil økonomiforvaltningen naturligt rapportere tilbage til Økonomiudvalget.

Med hensyn til substansen i dette forslag, så er tankegangen bag det, sagt lidt højstemt, at styrke demokratiet. Der er 500.000 borgere i København, det er dog ikke alle, der har valget, der er 55 politikere, heraf er de 48 fritidspolitikere, som forsøger at passe deres hverv ved siden af.

Arbejdsvilkårene for os politikere er selvfølgelig afgørende for kvaliteten af det politiske arbejde. Baggrunden for det her er et ønske om ved at få stillet kontorlokaler til rådighed her på Rådhuset at få nogle bedre arbejdsvilkår, sådan at det politiske arbejde kvalitetsmæssigt bliver bedre. Det er såmænd den helt enkle baggrund for dette forslag.

Man kan sige, at i gamle dage, før velfærdsstaten sådan udviklede sig, før den offentlige sektor udviklede sig, jamen der var det jo meget foreneligt, formentlig også i København, at være kommunalpolitiker og så passe sine ting ved siden af, og så blev man kaldt ind en gang imellem, og så blev der forelagt nogle ting, og så skulle man komme med sin mening, hvad man syntes om det. Men sådan er samfundet ikke længere. Det er langt mere komplekst, og derfor er det vigtigt, at arbejdsvilkårene bliver forbedret.

Det er en udvikling, vi i øvrigt også ser uden for landets grænser. Det er i øvrigt også en udvikling, vi har set på landsplan, hvor man for 15-20 år siden for alvor kiggede på arbejdsvilkårene for Folketingets medlemmer med henblik på at styrke det politiske element i vort demokrati, fordi alternativet er, at det bliver embedsværket og længere ude i systemet de professionelle, som reelt styrer vores kommune.

Så det er grundlæggende set et forsøg på at styrke det politiske, det folkevalgte element, at vi så foreslår, at der skal skaffes lokaler til hvert parti her på Rådhuset.

Sven Milthers (F): Vi har i SF's Gruppe diskuteret forslaget, og vi er grundlæggende positive over for det og de intentioner, der ligger i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Vi kan være lidt usikre på, om det nu også er alle grupper, der skal have, hvor meget det er der skal gøres, om det skal variere efter partistørrelse og alt sådan noget, eller om det bare skal være en enkelt arbejdsplads, der kunne være nogle, der var så store, at det kunne være nødvendigt med flere arbejdspladser, og alle sådan nogle ting.

Samtidig er der relationen til, at vi alle sammen også har fået en arbejdsplads derhjemme. Så det er også lidt, hvad det er, forvaltningen egentlig skal undersøge, og hvordan vi kommer videre i de her ting, som vi måske nok kunne ønske os blev lidt bedre belyst, før vi sætter forvaltningen i gang, måske også noget etapatænkning eller sådan et eller andet.

Så vi har overvejet, om ikke det var rimeligst, at forslaget i hvert fald i dets videre arbejde ligger i Økonomiudvalget indtil videre, sådan så det har en klar reference til eller er henvist til Økonomiudvalget, jeg ved ikke helt, hvad der har været tanken, så man på den måde er sikker på, at der er en forankring af det, også for at diskutere, hvordan tingene hænger sammen.

Men det har altså været vores usikkerhed om det her, om det virkelig var så klart, at det var alle grupper, og det var fuldstændig forståeligt, hvordan de ting hang sammen, eller hvad.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så vidt jeg har forstået, foreslog Mogens Lønborg sagen henvist til Økonomiudvalget, hvis der var enighed om det i salen.

Mogens Lønborg (C) meddelte, at der blandt forslagsstillerne var enighed om at lade 3. at udgå af medlemsforslaget.

Efter forslag fra Det Konservative Folkeparti blev medlemsforslaget henvist til Økonomiudvalget.

27) BR 52/03. Medlemsforslag mod omskæring af piger

(Stillet af A. Ben Haddou (D)):

Borgerrepræsentationen beslutter,

- at der ansættes en projektmedarbejder med henblik på en proaktiv indsats mod kulturelt/religiøst betinget omskæring af piger i Københavns Kommune,
- at midlerne til finansiering af forslaget findes og fastlægges i forbindelse med budgettet for 2004.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg tror, vi alle sammen her i salen kan være enige om, at pigeomskæring er noget forfærdeligt, det er noget modbydeligt, og det er en lemlæstelse af hunkønsvæsenet. Så langt, så godt.

Men desværre, sådan som vi har set debatten her i Danmark, så har den hele tiden kørt på to ting: straf, at man straffer forældrene, når skaden vel at mærke *er* sket, eller tvangsfjernelse af barnet fra familien, igen først når skaden *er* sket.

Spørgsmålet er så, hvor mange har været fremme for at forsøge på at belyse og se på, hvor stort dette problem egentlig er. Er det, fordi der er nogle politikere, der gerne vil fremtræde som handlingspolitikere og går ud og siger: Det her vil vi ikke finde os i, for selvfølgelig vil vi ikke? Det er helt i orden at straffe, når det først sker, det er fint nok, men det er ikke nok, fordi den største straf i virkeligheden er, når det først sker.

Derfor har CD i samarbejde med Kristeligt Folkeparti forsøgt på at komme det her problem i forkøbet. Det er et forslag, som går ud på, at vi i Københavns Kommune forsøger at ansætte en antropolog eller en eller anden form for akademiker, som kan arbejde i f.eks. et uland i de områder, hvor omskæringen findes, og således har kendskab til deres kultur. Vedkommende skal samarbejde med de relevante myndigheder, med imamer osv., osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Så der er slet ikke tale om, som nogle har sagt, noget med at skabe noget mere kontrol og politikontrol osv., osv., det er der overhovedet ikke tale om. Der er tale om overordnet at koordinere indsatsen, dvs. den forebyggende indsats over for omskæring.

Jeg kan eksempelvis bare sige, at Elisabeth Arnold fra Det Radikale Venstre har sagt her for nylig, at tvangsfjernelser ikke er en løsning. Der er jo ikke tale om forældre, der vil fortsætte med at skære i deres børn eller på en eller anden måde udsætte dem for vanrøgt. Det er vigtigt at have nogle sanktioner over for dem, der overtræder loven, det er også fint. Derfor skal forældre og andre, der medvirker, kunne straffes. Men skaden på barnet er sket og kan aldrig gøres god igen. Derfor skal indsatsen mod omskæring af piger også bestå af et kraftigt element af forebyggende og åben debat; ellers kommer resultaterne ikke.

Det er fra en meget anerkendt radikal socialpolitisk ordfører.

Til gengæld undrer det mig, når man har været fremme og sige, at man har nogle somaliske kvindegrupper, der er i gang med initiativer, der skulle stoppe kvindeomskæring. Det, jeg har læst, når man går ind og ser på omskæring i Københavns Kommune, er, at det faktisk kun er borgmester Per Bregengaard, der popper op på det tidspunkt, hvor han anmeldt to imamer. Det er, hvad der står om hovedstaden, Københavns Kommune, med det største antal somaliere i Danmark. Århus, som er mindre end Københavns Kommune, har allerede nedsat et særudvalg, der skal kigge på problemet og belyse det.

Jeg har ikke sagt heroppefra, at jeg ved, at der er mange. Det er der ingen, der kan vide, det er helt sikkert. Men der kan da også være nogle skjulte ting, der foregår, og som vi er nødt til, og det er et ømtåleligt område. Derfor skal vi have de folk, der kan komme i kontakt med den gruppe. Det er dem, der skal arbejde med det problem og løse det her problem. Det kan ikke nytte noget, at man bare bliver ved med at lade det sejle og tro, at det på et eller andet tidspunkt løser sig af sig selv, og samtidig fører en debat om, at man gerne vil straffe og straffe.

I Informations leder, som blev bragt i anledning af Weekendavisen, skrev man, at der slet ikke fandt nogen omskæringer sted her i Danmark. De skrev sådan her:

»Sidste år er et af de største problemer, nemlig at ingen af de mange social- og sundhedsarbejdere, der omgiver de somaliske familier, holder øje med, om pigerne bliver omskåret, eller indberetter mistanker om omskæring. Der er mange grunde, en af dem er berøringsangst over for en anderledes kultur, men oftest tøver social- og sundhedspersonalet for ikke at skade pigen.«

Jeg vil gerne spørge den daværende fg. borgmester på området om det, man mente med somaliske mødre, der fik nogle penge til nogle aktiviteter for at forhindre netop pigeomskæring. Jeg vil spørge, om det drejer sig om Somaliland Kvindeforeningen, for det eneste, jeg har kunnet se på nettet, de har fået støtte til, er til at få skabt nogle job og komme i arbejde og ellers deltage i nogle integrationsfremmende aktiviteter. Ordene omskæring eller forhindring af omskæring er overhovedet ikke nævnt i den sammenhæng.

Så alt i alt håber jeg, at nogle af partierne her, nogle af dem har oven i købet nogle knalddygtige landspolitikere, der går rundt og fortæller om køkkenbord, om det ene og det andet, jeg synes, det er på tide, at vi som hovedstad, i København her forsøger at vise, at vi gerne vil løse dette problem på vores måde.

Jeg har ikke sagt, at jeg har patent på det, men hvis vi ser på, hvor mange tiltag vi har i denne kommune, vi havde bl.a. tvangsægteskaber, der blev nævnt et etnisk konsulentteam, det var fremragende, det blev modtaget med kyshånd. Vidste man på det tidspunkt, hvor mange tvangsægteskaber der var i København? Næh, det gjorde man ikke.

På samme måde har vi debatteret og overladt hele debatten til at handle om straf og handle, når det egentlig sker, men glemmer at forebygge på dette område.

Så lige til slut: Dette har ikke noget med religion at gøre, overhovedet ikke, som det blev nævnt i JP København. Til gengæld kan man ikke komme uden om, at der, hvor det foregår, bliver det koblet sammen med deres eksisterende religion. Det er en af opgaverne for os her i Danmark at fortælle dem,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

at omskæring intet har med kristendom eller med islam at gøre. Det er også en af vores opgaver. Vi kan ikke bare blive ved at se på, at kvinde efter kvinde og pige efter pige bliver omskåret. Det kan vi ikke være bekendt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ben Haddou har brugt 3 minutter af taletiden for 2. runde.

Anna Saakwa (A): Når vi snakker om omskæring, så tror jeg ikke, heller ikke den gruppe, det drejer sig om, at der er nogen, der bryder sig om det, selvfølgelig er der ikke det.

Men lige pludselig skal man have en konsulent, der skal gøre hvad? Sundhedsstyrelsen, som jeg kan huske i 2001, tror jeg nok hundrede procent, nedsatte et udvalg, hvor de simpelt hen lavede en hel masse materiale i samarbejde med somalierne. Nu plukker vi kun én gruppe ud, så lad os holde det kun til somalierne, at det kun er dem, der laver det i hele verden, så lad os holde os til, at det er kun dem, der gør det.

Men der er nogle videobånd om det. Det kan man godt bestille hos Sundhedsstyrelsen. Der er en hel masse at foretage omkring det. Det er ikke, fordi man ikke må snakke om det. Selvfølgelig må man gerne diskutere det. Men det er det at ansætte bare for at have det som Somalia, det er deres tegn, og det er jeg simpelt hen lidt ked af.

Jeg håber ikke, de andre stemmer for, fordi hvis man snakker om omskæring, vil man gerne give noget oplysning. Oplysning er der, de ting har været der i over 3.000 år, og så lige pludselig er der nogle folk, der simpelt hen skal gøre sig bemærket. Jeg ved ikke, hvad det er for noget, de efterlyser herover. Man må finde andre emner til at gøre sig populær på i stedet for at komme ud og bare gøre andre befolknings ...

Når man snakker om tvangsægteskab, det var noget helt andet, fordi vi fandt også ud af, at hele krisecentret er fyldt op, og danskerne har ikke nogen steder at være. Vi havde også manglet nogle folk, så både pigen og drengen ikke har nogen steder at være. Det var et problem for Danmark, fordi lige pludselig var krisecentret, som enten kun er til mænd eller til kvinder, lige pludselig kan man også finde til par, så det er uhørt. Det er noget helt andet.

Så jeg håber på, at de ikke stemmer for det. Men det der med tvangsægteskab, I skal ikke misforstå det. Der er ingen, der vil have det, men der er oplysninger, der er simpelt hen oplysninger om det. Man behøver ikke hele tiden at ansætte folk bare for at lave alle mulige, lige så snart der kommer nogle emner op, man ved selv, også lærere er kommet op og har fortalt, at der findes ikke nogen, der er ikke noget papir på det. Men tvangsægteskaber kan man se på krisecentrene, der er beviser på det.

Når man ikke har nogen beviser på det, så synes jeg, at vi ikke skal stemme for det, indtil der kommer nogle beviser, der viser det. Det er noget andet med dem, der kom op hjemmefra, som blev omskåret hjemmefra. Vi kan jo ikke lave regler om, hvordan de skal leve dernede hjemme hos dem selv. Nu er de her. Hvis det er dem, som er født heroppe, vi snakker om, fint, så har vi et problem, vi bliver nødt til at tackle. Men det er ikke det, det handler om, og vi har ikke hørt noget.

Indtil jeg har fået nogle beviser, så vil jeg aldrig stemme for det, og jeg håber ikke, der er nogen, der vil stemme for det, bare fordi man skal stemme mod omskæring, men man skal have bevis. Det er det, jeg appellerer til jer om, nemlig at I skal efterlyse bevis.

Lise Helweg (V): Jeg får faktisk lyst til at blande mig i debatten, og det er ikke, fordi jeg har så stort kendskab til det. Men efter en konference, hvor der var middag bagefter, fik jeg embedslægen fra Århus ved samme bord, og vi diskuterede faktisk det der med omskæring. Han sagde til mig, at han fattede ikke, at der var blevet så stor debat om det, fordi han havde undersøgt problemet i Århus under hans domæne og havde fået indberetninger om de befolkningsgrupper med den kultur, hvor man foretager det, og det er jo mere end somaliere, at der har faktisk ikke været en eneste.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Nu ved jeg faktisk ikke, hvor stort antal der går med i den undersøgelse, men jeg synes, det var meget interessant, da han sagde, at han forstod ikke hele den polemik om det, for i Århusområdet havde han altså ikke mødt en eneste, hvor der trods alt bor nogle fra de kulturer.

Det synes jeg bare, jeg vil sige. Man skal passe på måske ikke at puste problemet op, hvor det ikke hører hjemme. Det er jo ikke det samme som at det måske slet ikke foregår, men hvis ikke det foregår i en by som Århus, så er spørgsmålet, hvor meget det foregår i det hele taget.

Frank Hedegaard (F): Som jeg også tidligere har sagt, kan man have meget stor sympati for forslaget motivering, altså det, at man i virkeligheden ønsker at sørge for, at børn i Danmark ikke risikerer at blive udsat for omsorgssvigt. Men det er et begreb i sig selv, omsorgssvigt, som er langt bredere end alene omskæring.

Men jeg mener også, og SF mener også, at vi ikke kan støtte forslaget om at ansætte en speciel person, der skulle gå rundt og være proarbejder eller omskæringskonsulent eller hvad pokker man skulle kalde det, når man kom på besøg. Men det kan være nogle af dilemmaerne. Vi mener, at det forebyggende arbejde skal gøres rigtigt, og det er bl.a., at vi integrerer arbejdet i de faggrupper, som kommer i kontakt med pigerne, og som kommer i kontakt med familierne, ikke ved at ansætte måske en promedarbejder, men hvem ved.

Faktisk tror jeg, jeg ved sgu ikke, om jeg vil kalde det en promedarbejder, en omskæringskonsulent, kan få vanskeligt ved at få kontakt til nogle af de grupper, man egentlig godt vil i kontakt med alene i kraft af rammen, man sætter op for vedkommende.

Det vi mener, er, at vi skal indskærpe særlig opmærksomhed omkring det arbejde, der allerede foregår, at jordemødrene tager problemstillingerne op, når de møder omskærne kvinder, der føder. Det er sundhedsplejerskerne, som også er i gang og har opmærksomhed på problemet, men som ikke kun kigger efter omskæring, men også kigger efter blå mærker, brækkede arme, brækkede ben, hvad der også kan optræde i andre situationer. Det er det brede omsorgsbillede, vi skal give en sikkerhed for, at børn ikke udsættes for i Danmark. Vi har også kommunalt ansatte børnelæger, der kan gå ind og kigge på det.

Derudover har man siden 1997 faktisk i Københavns Kommune, hvad jeg også tidligere nævnte, mens jeg fungerede som borgmester, haft nogle rådgivende grupper med de her kvinder. Der har været nedsat – jeg kan ikke navnet, hr. Ben Haddou, men jeg ved, at de er nedsat under Bispebjerg Lokalercenter, og der har man haft mødregrupper, som informerede om det.

Nu ved jeg senere, at mine kære kolleger fra Enhedslisten vil komme og fremsætte et forslag, som vi godt vil støtte, hvor man vil arbejde videre med sagen.

Det, der er vigtigt i det her, synes jeg, at få afklaret, er, om vi også kan være sikre på, at det, vi har, så er godt nok, og hvis det ikke er, så må vi selvfølgelig forandre det. Men vi skal ikke begynde at forandre og igangsætte en masse, hvis det, vi i virkeligheden har, er godt nok.

Med de ord skulle det vel være nok.

Manu Sareen (B): Hvad der er sagt af ord i medierne om køkkenborde og om Lise Helweg, skal vi selvfølgelig ikke tages til indtægt for.

Min umiddelbare tanke, da jeg så det her: Nej, fandeme nej, det støtter vi ikke – det må man jo ikke sige, så det vil jeg ikke sige. Jeg sagde, at det her vil jeg ikke støtte.

Hvorfor vil jeg ikke det? Vi vil ikke støtte det, fordi, som Frank Hedegaard også siger, det sker i forvejen. Det sker i forvejen, at socialarbejdere og sundhedsplejersker, mødregrupper laver det her stykke arbejde, så hvorfor skulle vi støtte det?

Men Ben Haddou har jo ret, og jeg har faktisk ændret mening, mens jeg hørte ham tale, og det er jo fantastisk et eller andet sted. Det er jo rigtigt, at der bliver et problem omkring det forebyggende. Det kan jeg også se i mit arbejde, nemlig at der stort set ikke er nogen forebyggelse omkring dette emne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Men grunden til, at vi var betænkelige i vores parti, var, at det her kan være utroligt stigmatiserende, og vi vil ikke være med til at stigmatisere en hel gruppe, som Anna Saakwa også har sagt.

Men jeg har lært et nyt ord i dag, og det er »blød landing«. Vi vil gerne være med til en blød indføring i udvalget, hvis Rikke Fog kommer op med en ændring, og den vil vi gerne tilslutte os, kan jeg allerede sige på dette tidspunkt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, men så er vi da spændt på, hvad Rikke Fog-Møller kommer med. Værsgo, ordet er dit.

Rikke Fog-Møller (Ø): Ja, men for ikke at gentage for meget, hvad de andre partiers ordførere har sagt, så lige kort, at vi kan se intentionerne i forslaget. Vi var ikke glade for det, som det ligger. Vi har ment, at det var alt for detaljeret i forhold til sådan at forudsige, hvad behovet er. Vi syntes, det var svært ud fra den viden, vi umiddelbart har, at sige, at behovet er præcis sådan, som det lå i det forslag, der er her.

Udgangspunktet har jo været, som det også er blevet nævnt af mange andre ordførere, at omskæring er et problem, som måske er blevet pustet vildt meget op i forhold til, hvordan det er, og der er stadig væk ikke nogen, der har noget ret godt svar på, om det er et stort problem, eller om det ikke er et stort problem.

Derfor vil vi i Enhedslisten gerne tage udgangspunkt i de mennesker, som kommer fra kulturer, hvor kvindelig omskæring foregår, og det er jo store dele af Sydøstasien inklusive Nordafrika og mange andre steder. Derfor vil vi stille et ændringsforslag, som hedder:

»at Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen undersøger, om der er behov for/og hvordan man yderligere kan understøtte det arbejde mod kvindelig omskæring, der foregår i relevante minoriteters netværk og organisationer og blandt socialarbejdere.«

Det er sådan set det, vi gerne vil sætte ind som et ændringsforslag. I øvrigt vil vi gerne foreslå udvalghenvisning af såvel det oprindelige forslag som ændringsforslaget ved sagens afslutning.

Louise Frevert (O): Ja, Ben Haddou, det er jo et udmærket forslag med nogle gode intentioner. Men det er jo slet ikke omfattende nok. Altså hvad skal man bruge en projektarbejder for, der skal rende rundt og inspicere de her stakkels små piger og familier. Det duer jo ikke det her, det er et slag i luften. Vi kan overhovedet ikke i Dansk Folkeparti støtte det her. Uagtet at intentionerne er strålende, så er det simpelt hen for slapt.

Nu skal jeg ikke stå og underholde forsamlingen med, at jeg tror faktisk, jeg er den eneste i denne forsamling, der har haft mulighed for – hvis man kan kalde det en mulighed, jeg vil næsten sige rædselsscenarioe – at være i Uganda her i januar måned, hvor jeg faktisk var nede og snakke med folk og de her kvinder, som omskar piger og kvinder, som havde fået børn. Hvis man virkelig har haft det så tæt inde på livet og virkelig set det og snakket med de kvinder på 24 år, som havde fået 2 børn og var blevet omskåret i december måned, hvor jeg var der 3 uger efter, så tror jeg nok, at man har det på nethinden, og at man vil gøre noget for at få dæmmet op for dette problem.

Så ordføreren for Socialdemokratiets tale har jeg ikke nogen respekt for, fordi hvis der bare er en begrundet mistanke eller en stærk mistanke, så må man dæmme op for problemet. Det er simpelt hen en lemlæstelse af både piger og kvinder. Det er nok det skrækkeligste, det nogen sinde kan forekomme et væsen, et menneske, at blive udsat for. Man kan næsten høre skrigene om natten, eller også når man er vågen. Så det er ikke nok bare med en begrundet mistanke. Der skal simpelt hen dæmmes op for problemet.

Det forslag, der i øjeblikket er til førstebehandling i Folketinget, er et forslag, som gør det strafbart ikke alene at omskære piger og kvinder i Danmark, men også i udlandet. Når de kommer tilbage, kan de få en straf. Bare det, at de gør det, skal være strafbart.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Så vi vil støtte op om Enhedslistens forslag, for vi vil også gerne være med til at dæmme op for det problem, som vi er helt sikre på er i Københavns Kommune. Det kan godt være, at der måske kun er en eller to, der bliver omskåret, men det er altså også bare en eller to for mange, en er for mange i det hele taget.

Så vi støtter varmt op om det, og så vil vi gerne have Ben Haddous forslag tilbage til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, så vi kan få det behandlet på en ordentlig måde.

Majbritt Mamsen (C): Der er ingen tvivl om, at intentionerne i den her er gode, men vi mener også, at den, fordi der allerede er foretaget nogle foranstaltninger i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget på dette område og for ikke at forplumre processen, skal sendes tilbage til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og der bliver behandlet på, hvordan man kan gribe ind. Fordi jeg er meget enig, og det var jo en meget detaljeret beskrivelse, Louise Frevert gav, og ja, det skal bare ikke forekomme, og det skal vi virkelig tage hånd i hanke med.

Men jeg synes, det er vigtigt at sige, at vi meget gerne vil have den tilbage til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og vi støtter op omkring Enhedslistens forslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 2. runde.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen det glæder mig da, at det har fået en sådan vending, så det ser ud til, at vi trods alt er enige om, at vi har en fælles opgave i denne sag, nemlig så vidt muligt at sørge for at stoppe det her.

Men jeg er noget forvirret over Socialdemokraterne, fordi jeg ved ikke, hvor jeg har dem. Den melding, som jeg har hørt sidst, er, at Socialdemokraterne åbenbart vil stemme imod, og det er fint nok, det er helt i orden. Så er det det eneste parti, der udelukkende vil være med til at straffe, men ikke forebygge. Det er kedeligt.

Men ellers vil jeg meget gerne høre fra talerstolen en repræsentant, der fortæller, hvor Socialdemokraterne står. Jamen jeg mener, tvangsægteskaber også er en ulykkelig hændelse, det er klart, det er klart for enhver, og det er fint, og jeg var heller ikke imod, at man skulle gøre noget der. Men det her er mere alvorligt, fordi det påvirker pigens seksualitet resten af livet. Du kan sagtens komme over en periode, hvor du har været udsat for tvangsægteskab, men du kan som kvinde ikke komme over, at du er blevet omskåret. Det er ødelæggende, det er en lemlæstelse, og netop derfor skal det stoppes.

I øvrigt vil jeg sige med hensyn til IND.sam og Broen og deres tal osv., osv., at jeg altså ikke har meget tillid til, at det arbejde, der har været på området med tvangsægteskab, ligefrem har været sandfærdigt.

Jeg vil hellere forholde mig til det arbejde, som vi har haft her i kommunen, omkring indsatsen mod tvangsægteskaber, der er noget faglighed, der er noget saglighed, i stedet for at komme og sige, at det er på grund af, at kvindehjemmene er fyldt. Det kan lige så godt være, fordi kvinderne får bank af deres mænd. Det er noget helt andet, det er ikke det samme som tvangsægteskaber.

Tak til Dansk Folkeparti trods alt, tak ja trods alt for, at I går med til at behandle det i udvalget. Tak til Venstre, selv om jeg må indrømme, at det virkede lydt klynkeagtigt på mig at høre, at Venstre mener, der ikke er et problem, men har nogle ministre, der går ind for, at der skal straffes. Men hvis der ikke er noget problem, hvorfor skal vi så straffe? Altså helt ærligt, det forstår jeg ikke.

Men o.k., fint nok, det bliver godt. Hovedsagen er, at vi her i København skal vise, at vi gør noget ved problemet, og når der sker noget, så handler vi også og straffer, når der skal straffes. Det er det, jeg vil have, og ikke andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

Anna Saakwa (A): Louise Frevert, nu skal du ikke misforstå mig. Jeg er kvinde med stort K, og jeg tror ikke på, der er nogen, der er for det her med omskæring, og det er jeg heller ikke for. Det er ikke det, det drejer sig om.

Nu skal vi ikke dreje tænder rundt. Det er også til dig, Ben Haddou. Du skal ikke dreje tænder rundt. Det er da dig, der bringer tvangsægteskab ind i sagen, og det er derfor, jeg kommer ind og præciserer det, fordi heldigvis har jeg arbejdet med det, heldigvis har jeg selv henvist folk til krisecentre. Så derfor kan du ikke diskutere det med mig, fordi jeg ved alt om tvangsægteskab.

Når du siger, at det ikke er det samme som tvangsægteskab, så er der mere af det. Der er nogle unge, som er blevet psykisk syge, og de er det resten af deres liv, det samme som omskæring, så det skal du ikke sammenligne. Lad os lige holde os til sagen. Sagen er, at vi gerne vil informere folk, vi vil gerne have, at folk skal informeres, og på den måde, man gør det, og det er det, det drejer sig om.

Selvfølgelig stemmer vi for Enhedslistens forslag, men det skal ikke misforstås, overhovedet ikke, at Socialdemokratiet gerne vil have nogle straffe eller noget. Der er ingen, der vil have, at en forældre skal sidde i fængsel. Hvad skal barnet? Barnet skal fjernes. Hvad skal forældrene gøre? Hvad skal barnet selv gøre? Det skal man ikke tro, at vi Socialdemokrater ikke kan se, men vi kan sagtens føle det, og vi vil ikke have det. Og det er derfor, vi gerne vil diskutere det, og det er derfor, det også skal diskuteres på en måde, så alle kan være tilfredse.

Det, jeg hentydede til, var, at man plukker kun én ud, fordi der uheldigvis er mange her i landet. Jeg kan sagtens fortælle jer, at nogle afghanere også laver omskæring, der er en hel masse lande, der laver omskæring. Hvorfor skal man absolut bruge somalierne? Fordi de uheldigvis er over 10.000 i Danmark, så man kan se det. Hvad så med de andre? Hvad så med de andre asiatiske lande, som gør det samme? Hvordan har man tacklet det?

For den sags skyld har jeg ikke sagt, at man ikke må tackle problemet. Det skal diskuteres, og man skal finde en ordentlig løsning, så vi alle sammen kan være tilfredse, og ikke hænge nogen som helst ud. Det er lige præcis det, det drejer sig om.

At være i Uganda og se hvordan og hvorledes, det er Uganda. Vi kan simpelt hen ikke sidde her og bestemme, hvad Uganda skal lave, men vi kan bestemme, hvad der skal ske her i Danmark. Det er det, vi alle sammen har ønsket at komme med noget, som alle kan være tilfredse med. Selvfølgelig sker det. Det er noget, der sker, og vi vil alle sammen være med, og Socialdemokraterne vil stå forrest, hvis der sker noget. Specielt om kvinder står Anna også forrest. Det skal ikke misforstås, men man skal gøre det, at masser af kvinder også kan være glade for at være kvinder, og det er det, det drejer sig om.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil lige gøre Anna Saakwa opmærksom på, at man ikke må tale direkte til et andet medlem i salen. Man taler til hele forsamlingen.

Carl Christian Ebbesen (O): CD's forslag her, jeg betvivler sådan set ikke Ben Haddous hjerte omkring denne sag, men jeg er nødt til at understrege, at det her er en alvorlig devaluering af, hvor stort det her problem er.

Det er jo ofte sådan, at når man iværksætter initiativer, så er det fordi man mener, at det er det her, der skal til for at stoppe det, det er det her, der skal til for at forhindre det, og det er det her, der skal til for at redde de unge piger ...

Jeg må sige, at det er utroligt. Altså jeg synes også, at når man læser selve motiveringen for forslaget, så kan man ligefrem se, at det jo netop handler om, at vi må skynde os at iværksætte noget for at undgå, at der bliver indført straffesanktioner, at der kommer andre ting ind for at få kvindeligt omskæring stoppet.

Derfor ærgrer det mig virkelig, at et sådant forslag kommer på banen her, fordi, som jeg sagde før, det er en devaluering. Det, der jo netop sker, hvis man vedtager sådan et forslag, er, at vi kan læne os tilbage som politikere og sige: Ved du hvad. Nu har vi sat noget i værk, og så må vi lige undersøge,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

om det går godt. Og mens der ingenting sker på grund af, at vi ansætter en projektmedarbejder, der skal rende rundt og forsøge at prøve at forklare nogle mennesker, der har foretaget det her i flere menneskealdre, at det skal de holde op med, så er der altså en masse unge piger, som bliver lemlæstet i den tid, og det er ærgerligt, det er brandbrandærgeligt.

Men jeg vil så sige, at det jo har været fremme med det her særudvalg i Århus, som Ben Haddou var inde på. Jeg synes, det er helt, helt fair, at Københavns Kommune for alvor sætter fokus på problemet, for en eneste lemlæstelse er en for meget, så jeg vil da hellere have, at vi arbejder med denne sag og prøver at finde nogle konstruktive løsninger. Men som forslaget ligger her, er det simpelt hen en alvorlig devaluering og en manglende indsats over for de problemer, som vi står med på dette område.

Karen A. Hækkerup (A): Som Anna Saakwa allerede har sagt, så vil vi meget gerne arbejde videre med denne sag, og vi vil derfor gerne støtte ændringsforslaget fra Enhedslisten og støtte, at problemstillingen bliver tilbagevist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Der er en ting i formuleringen, som vi studsede over ikke var nævnt, og det var sundhedsplejerskerne. Vi vil gerne sige, at vi går ud fra, at sundhedsplejersker er tænkt med, selv om de ikke direkte er nævnt i det arbejde, der kommer til at foregå.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg ved, at Manu Sareen ikke ønskede ordet. Er der andre, der ønsker ordet? (*Ophold*). Jeg tror, Louise Frevert ønsker ordet.

Louise Frevert (O): Jeg er meget, meget glad for, at Karen A. Hækkerup kom på talerstolen og kunne fortælle os, at Socialdemokraterne støtter Enhedslistens forslag, fordi jeg må ærligt indrømme, at fru Anna Saakwas tale var aldeles uklar for mig, idet jeg ikke kunne forstå, om der var en afstandtagen til det ene eller det andet, eller om det bare var tom snak.

For det, som er vigtigt her at pointere, er ikke os som politikere, at man ikke bare skal forsvare en ting, men det, vi taler om her, er kvinder fra Somalia, Namibia, Tanzania, Sudan, Ægypten, hvor man siger, at i Ægypten er det kun 32 pct., og det er 32 pct. for mange, men man ved faktisk, at tallet er næsten dobbelt så stort. Det er et overgreb og en lemlæstelse, som jeg tror, der ikke kan blive taget nok afstand fra.

Nu ved jeg jo, at der kommer et lovforslag, som vil kunne få en vis effektiv virkning her i kommunen. Men det skal være forbudt både at gøre det her og gøre det i hjemlandet, så derfor må man da som et ordentligt demokratisk menneske tage afstand fra det her.

Så tak til Karen A. Hækkerup, fordi jeg nu blev klar over og for en gangs skyld kunne forstå, hvad Socialdemokraterne sagde.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi går til 3. runde. Det er Ben Haddou, som kun har 2½ minut.

Abderrahman Ben Haddou (D): Der er skabt forvirring. Jeg vil stadig meget gerne høre, hvor jeg har Socialdemokraterne. De går ikke med til, at forslaget her kommer med i en drøftelse i udvalget og bliver henvist sammen med ændringsforslaget, sådan som jeg forstod det. Det er det, jeg fik tilsagn om ved gruppeformandsmødet. Det her er ren rævekage. Det er skammeligt, at man har en aftale og bagefter går rundt og forsøger på at jorde. Ved I hvad: Skråt op! ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil godt have ordentlig tale.

Abderrahman Ben Haddou (D): Man kan efterhånden ikke tillade sig at have nogen aftaler med nogen partier i denne forsamling. Det er det, man kalder et demokrati, man sidder derovre ... Så vil jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. februar 2003

sige: Hvad er formålet med formandsmøderne, hvis man ikke engang kan stole på hinanden? Det er tidsspilde, vil jeg sige. Der vil jeg sige, det ikke kommer fremover.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er ikke flere, der har begæret ordet; vi går til afstemning. Der er et forslag fra Ben Haddou om, at forslaget sendes i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og det går til afstemning nu, og derefter kommer ændringsforslaget fra Enhedslisten ... (*Afbrydelse*). En udvalgshenvisning går altid forud for andre afstemninger. Vi stemmer om Ben Haddous forslag om at henvise hans forslag til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Bagefter bliver der taget stilling til Enhedslistens forslag, hvis det forslag ikke bliver vedtaget.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen undersøger om der er behov for / og hvordan man yderligere kan understøtte det arbejde mod kvindelig omskæring, der foregår i relevante minoriteters netværk og organisationer, og blandt socialarbejderne."

Enhedslisten stillede endvidere forslag om, at medlemsforslaget og ændringsforslaget ved forhandlingernes afslutning blev henvist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Forslaget om udvalgshenvisning blev forkastet med 28 stemmer imod 18. 4 undlod.

For stemte V med undtagelse af 1 medlem (Bente Frost), B, Ø og D.

Imod stemte A, 1 medlem af V (Bente Frost), F og O.

C undlod.

Enhedslistens ændringsforslag blev herefter vedtaget med 47 stemmer imod 1.

For stemte A med undtagelse af 1 medlem (Kim Christensen), V, F, B, Ø, O og C.

Imod stemte 1 medlem af A (Kim Christensen).

=====

28) BR 55/03. Valg af stedfortræder til Valby Lokaludvalg

Godkendelse af at Per Bramsgaard (O) indtræder som stedfortræder for Kirsten Christensen (O) i Valby Lokaludvalg.

Indstillingen blev godkendt.

=====

29) Røkering i udvalg

Godkendelse af at Mogens Lønborg, C, udtræder af bestyrelsen for Interessentskabet Lynettefællesskabet, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Ole Christian Hansen indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Indstillingen blev godkendt.

=====

30) Røkering i udvalg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. februar 2003**

Godkendelse af, at Mogens Lønborg udtræder af bestyrelsen for Centrankommunernes Transmissionsselskab samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Jonas Vilstrup indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Indstillingen blev godkendt.

=====

31) Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Karin Storgaard udtræder som medlem af Økonomiudvalget samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Peter Skaarup indtræder som nyt medlem af udvalget med virkning fra den 16. februar 2003.

Indstillingen blev godkendt.

=====

32) Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Karin Storgaard indtræder i Miljø- og Forsyningsudvalget med virkning fra den 16. februar 2003, idet Gunhild Legaards stedfortræderperiode ophører fra denne dato.

Indstillingen blev godkendt.

Dørene blev lukket kl. 20.38

Følgende sager blev behandlet på lukket dagsorden:

33) BR 38/03. Salg af ejendomme
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

34) BR 37/03. Salg af ejendom

Kultur- og Fritidsudvalget, Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Økonomiudvalget)

Sagen blev tilbagevist til Økonomiudvalget.

Mødet sluttede kl. 21.24